

திருவருட்பயன்

முனைவர்
மு.பழநியப்பன்

உண்மை
விளக்கம்

ACC. NR. 26836

423 5/1

5-1

திருவருட்பயன்

முனைவர் எம் பழனியப்பன்

கலைஞன் பதிப்பகம்

19, கண்ணதாசன் சாலை

தியாகராய நகர்,

சென்னை - 600 017.

EDITORIAL TEAM :

Dr. Krishanan Maniam

Dr. Rama Gurunathan

Dr. Apitha Sabapathy

Dr. S. Kumaran

Dr. Mohana Dass

Dr. Aranga Paari

Dr. Oppila Mathivanan

Rs. 60.00

THIRUVARUTPAYAN

By

Dr. M. Palaniyappan

First Edition : 2014

Published by

KALAIIGNAAN PATHIPAGAM

19 Kannadhasan Salai

T. Nagar, Chennai - 600 017.

Ph : 044 - 2434 5641, 2431 3221.

Typeset by

ARMS Graphics,

Chennai - 600 017.

Printed at

M.K. Graphics,

Chennai - 600 021.

ISBN : 978 - 93 - 83869 - 74 - 9

பதிப்பாசிரியர்கள் உரை

உலகில் செம்மொழி என்று சிறப்பிக்கப்படும் தமிழ், சமஸ்கிருதம், கிரேக்கம், சீனம், எபிரேயம், ஹிப்ரு, லத்தின் ஆகியவற்றில் சிறப்பு மிக்க இலக்கிய நூல்கள் இன்றவும் மக்களிடையே நிலைத்து நிற்பன. இத்தொன்மையான செம்மொழிகளில் தமிழ்மொழியின் பேச்சு, எழுத்து வழக்கு ஆகிய நிலைகளை இழக்காது பழமையையும் பாதுகாத்துப் புதுமையையும் போற்றி உலக மொழிகளிடையே தன் பெருமையையும் புகழையும் இன்றுவரை நிலைநாட்டி வருகிறது. பிற செம்மொழிகளுக்கு இல்லாத தகுதியைத் தமிழ் பெற்றுள்ளதற்கு இதுவே காரணம்.

தொன்மை வாய்ந்த தொல்காப்பியம் தொடங்கி இன்று வரையிலான இலக்கியங்கள் பாடுபொருளைத் தமிழர்தம் வாழ்வியல் நெறியிலிருந்தும், அவர்தம் நாகரிகப் பண்பாட்டுப் பின்னணியிலிருந்தும் தொடர்ச்சியான பாதையில் இயங்கிக் கொண்டு வந்துள்ளன. அக்கால இலக்கியத்தை அதன் செம்மாந்த நடையை இலக்கிய நயங்களை இன்றும் படித்தும் சுவைத்தும் அதன் அழகியலில் தோய்ந்தும் இன்புறமுடிகிறதெனில் அதற்குத் தமிழின் இலக்கிய இலக்கண வளத்தின் செழுமையே காரணமாகும்.

சங்க இலக்கியம் அகம், புறம் என்ற பாடுபொருள் தமிழர்க்குரியது எனினும், அது இன்றளவும் தொடர்ச்சியாக இலக்கியத்தில் வெவ்வேறு கோணங்களில் சொல்லப்பட்டு வந்துள்ளது. காலங்கள் பல கடந்தாலும் அந்தப் பாடுபொருள் இன்றளவும் தமிழ் இலக்கியத்தின் உயிர்ப்பாக விளங்கி வருகிறது. உலக இலக்கியத் தளத்திற்குத் தமிழ் இலக்கியத்தைக் கொண்டு செல்வதற்கும் அப்பாடுபொருள் காரணமாக Universal Theme இருந்துள்ளது.

முத்தமிழ் என்னும் போது தமிழில் அதில் கலை, ஓவியம், இசை, கூத்து மற்றும் பிற நுண்கலைகள் அடங்கி விடுகின்றன. அவற்றை அறிந்து கொள்ள இலக்கியம் பயன்படுகிறது. சங்க இலக்கியம் தொடங்கி இக்கால இலக்கியம் வரைக்கும் கடினமானவற்றிலிருந்து மெல்ல மெல்லத் தன்னை மாற்றிக் கொண்டுள்ளது. இக்காலத்திற்கேற்ப மொழியும் இலக்கியமும் இலகுவாக நடைபயில்கிறது.

தமிழ் இலக்கியம் தமிழர்க்கு மட்டுமின்றி உலகினர்க்கு என்றளவில் ஓர் உலகப் பொதுமையைக் Universality கொண்டதால்தான் அது “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற கருத்தினை மொழிந்தது.

இலக்கியம் எல்லோர்க்குமானது என்ற கருத்தியலை முன்வைத்து வைரவிழா ஆண்டில் நடைபோடுகிறது கலைஞன் பதிப்பகம். தமிழின் வளத்தை, இலக்கியச் செல்வத்தை, தமிழரின் பெருமையை உலகறியச் செய்வதற்குத் தமிழறிந்தோர்க்கும், ஆய்வறிஞர்களுக்கும் ஏற்றவாறு நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளது.

- பதிப்பாசிரியர்கள்

பதிப்பகத்தார் உரை

கலைஞன் பதிப்பகத்தின் வைரவிழா ஆண்டை முன்னிட்டு 'தொல்காப்பியம் முதல் பாரதி' வரையிலான இலக்கிய வரிசை நூல்களை உரைநடை வடிவில் சிறந்த பேராசிரியர்களைக் கொண்டு மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையுடன் இணைந்து வெளியிடத் திட்டமிட்டுள்ளோம்.

இந்திய ஆய்வியல் துறை அன்றைய தலைவர் முனைவர் கிருஷ்ணன் மணியம் தலைமையில் பேராசிரியர்கள் முனைவர் இராம குருநாதன், முனைவர் அபிதா சபாபதி, முனைவர் ஒப்பில்லா மதிவாணன், முனைவர் அரங்கபாரி ஆகியோர் கொண்ட குழுவின் நெறிகாட்டுதல் படி நூல்கள் எழுத விருப்பம் தெரிவித்த 600 பேராசிரியர்களிலிருந்து 60 பேராசிரியர்களை மட்டும் தெரிவு செய்வது என்பது கடினமான பணிதான்.

கல்வித் தகுதி, பணி மூப்புத் தகுதி, இதுவரை எழுதிய நூல்கள், பங்கேற்ற கருத்தரங்குகளில் படித்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள் என பல்வேறு தகுதி நிலைக்கு ஏற்ப ஒரு வரைமுறையைத் தெரிவு செய்து, எழுதும் நெறிமுறையை ஏற்படுத்தி, நூல்கள் எழுதும் பணியை வழங்கினார்கள்.

எழுதும் பணியை ஏற்றுக் கொண்டு குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் எழுதி அனுப்பி வைத்த அனைத்துப் பேராசிரியர்களுக்கும், தேர்வுக் குழுப் பேராசிரியர்களுக்கும் எங்கள் சிரம் தாழ்த்தி நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அட்டைப் படம் வழங்கிய திரு. மருது அவர்களுக்கும் நன்றி.

கலைஞன் பதிப்பக நிறுவனர் உயர்திரு மாசிலாமணி அவர்களின் நெடுநாள் கனவு இது. இந்த வைர விழா நேரத்தில் இந்த நூல்களை இணைந்து வெளியிட உதவிய இந்திய ஆய்வியல் துறை பேராசிரியர்களுக்கும், மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

பதிப்பகத்தார்.

நூல் அறிமுகம்

சைவ சமயம் என்பது தோத்திர நூல்களையும், சாத்திர நூல்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. நாயன்மார்கள் அருளிய பன்னிரு திருமுறைகளும் தோத்திர நூல்கள் எனப்படும். அதாவது இறைவனைப் போற்றித் துதி செய்யும் நூல்கள் ஆகும். சாத்திர நூல்கள் என்பன தத்துவங்கள் என்னும் கருவிகளைக் கொடுத்து ஆன்மாவைச் சிவ பரம்பொருளுடன் கலக்கச் செய்யும் வழிமுறைகளைத் தருவனவாகும். இவை பதினான்கு ஆகும். இவற்றை அருளியோர் சந்தானாச்சாரியர்கள் எனப்படுவர். மெய்கண்ட சிவம், அருணந்தி சிவம், மறைஞான சம்பந்த சிவம், உமாபதி சிவம் என்ற நால்வரும் சாத்திர நூல்களை அருளியோர் ஆவர்.

சிவஞான போதம் மெய்கண்டாராலும், சிவஞான சித்தியார், இருபா இருபஃது ஆகியவற்றை அருணந்தி சிவாசாரியாரும், உண்மை விளக்கம் என்பதை திருவதிகை மனவசாகம் கடந்தாரும், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப் பஃறொடை வெண்பா, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மை நெறி விளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம் ஆகிய எட்டு நூல்களை உமாபதி சிவாசாரியாரும் அருளினர். இந்நூல்களுக்கு முன்னதாக உய்யவந்த தேவநாயனார் இயற்றிய திருவுந்தியார் என்பதும், திருக்கடவூர் உய்ய வந்த தேவநாயனார் இயற்றிய திருக்களிற்றுப்படியாரும் இணைய சாத்திர நூல்கள் பதினான்கு எனப்பட்டன.

இப்பதினான்கு நூல்களுள் திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப் பஃறொடை வெண்பா ஆகிய மூன்று சாத்திர நூல்களின் கருத்துகள் இந்நூல் தொகுப்பில் தரப்பெறுகின்றன.

திருவருட் பயன்

திருவருட் பயன் என்னும் நூல் உமாபதி சிவாசாரியாரால் அருளப் பெற்றது. எளிய முறையில் சைவ சித்தாந்த தத்துவப் பொருள்களை

விளக்குவது. திருவருட்பயனை முழுதும் கற்றுணர்ந் தோர் சைவ சித்தாந்தக் கொள்கைகளை அறிந்தவர்கள் ஆவர். இந்நூல் பத்து அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திற்கும் பத்துக் குறட்பாக்கள் என்ற நிலையில் நூறு குறட்பாக்களை உள்ளடக்கியது. இறைவனின் திருவருளால் ஆன்மா பெறும் பயன்களை எடுத்துரைக்கும் நூல் இதுவாகும்.

ஆசிரியர் வரலாறு

சிதம்பரத்தில் பிறந்தவர் உமாபதி சிவாசாரியார். இவரின் காலம் பதினான்காம் நூற்றாண்டு என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து. இவரின் குடும்பத்தார் சிதம்பரம் கோயிலில் பூசை இயற்றுபவர்கள் என்ற நிலையில் இவரும் தக்க வயதில் உபநயன விதி முடித்துச் சிதம்பரம் கோயிலில் பூசை இயற்றும் பேற்றிற்கு ஆளானார்.

ஒருநாள் இவர் சிதம்பரம் கோயில் பூசையை முடித்துக் கொண்டு தன் இல்லம் கிளம்பினார். எப்போதும் இவர் தன் வீட்டிற்கும் கோயிலுக்கும் வந்து போவதற்குப் பல்லக்கினைப் பயன்படுத்துவது வழக்கம். பல்லக்குத் தூக்குபவர்கள், விருதுகள், தீவர்த்திகள் சூழ இவர் கோயிலுக்கும் இல்லத்திற்கும் செல்வது வழக்கம். அந்நாளில் இவரின் ஊர்வலத்தைப் பார்த்த மறைஞான சம்பந்த சிவம் என்ற பெரியவர், “பட்ட கட்டையில் பகற்குருடு ஏகுதல் பாரீர்!” என்று உமாபதி சிவாசாரியர் காதில் படும்படி உரக்கக் கூறினார்.

இதைக் கேட்டதும் சிவிகையில் இருந்து இறங்கி, அந்தப் பெரியவரிடம் உமாபதி சிவாசாரியார் சென்று, “தாங்கள் சொன்ன சொற்களுக்குப் பொருள் என்ன?” என்று வினவினார். அதற்கு அவர், “பட்ட கட்டை என்றால் பல்லக்கு, அது உயிரிழந்த கட்டையால் செய்யப்பட்டது என்பதால் அப்பல்லக்கைப் பட்ட கட்டை என்றோம். பகற்குருடு என்பது உச்சி வெயிலில் தீவர்த்தி புடை சூழச் செல்லும் உம்மைப் பற்றியது!” என்றார். இதனைக் கேட்டுத் தன் அறியாமையை உணர்ந்த உமாபதி சிவாசாரியார், “தனக்கு ஞானத்தின் வரம்பினைத் தாங்கள்தான் எடுத்துரைக்கவேண்டும்!” என்று அச்சான்றோர் கால்களில் விழுந்தார். அதோடு மட்டும் இல்லாமல், சிவிகை முதலானவற்றை அன்று முதல் துறந்தார். மறைஞான சம்பந்தரின் பின்னாலேயே நடந்து செல்வபவராக உமாபதி சிவாசாரியார் விளங்கினார்.

திருவருட் பயன்

உமாபதி சிவாசாரியாரை ஆட்கொண்ட மறைஞான சம்பந்தர், நெசவாளர் குடும்பங்கள் வசிக்கின்ற பகுதிக்குச் சென்றார். அங்கு நூலின் பாவுக்கு உரியதாக வைத்திருந்த கூழின் ஒரு பகுதியை வாங்கிக் குடித்துப் பசியாறினார். அவர் கைகளில் இருந்து வழிந்த கூழை உமாபதி சிவாசாரியார் அருந்தினார். இவரின் நிலை கண்ட மறைஞான சம்பந்தர், உமாபதி சிவானாருக்குத் தீட்சையளித்து, சிவஞானத்தை அறிவித்து, அருள் நூல்களை விளக்கி அருளினார்.

இதனை அறிந்த தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் தம் இனத்திற்குத் தாழ்வான இடத்தில் உணவுண்டவர்கள் தில்லைக் கோயிலில் பணி செய்யக் கூடாது என உமாபதிசிவனாரைத் தில்லைக் கோயில் பணி செய்யக் கூடாது என்று தடை சொல்லி வந்தனர். .

இதனை ஏற்றுக்கொண்ட உமாபதி சிவாசாரியார் கொற்றவன்குடி என்ற தில்லைக்கு வெளிப்புறத்தில் இருக்கின்ற ஊரில் ஒரு மடம் அமைந்துத் தங்கி இறையருளைச் சிந்தித்து வந்தார். அதுமுதல் இவரின் பெயர் கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியார் என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தது.

உமாபதி சிவாசாரியார் தில்லைத் திருக்கோயிலுக்குப் பூசை செய்ய வேண்டிய நாளும் வந்தது. அப்போது உமாபதி சிவாசாரியார் கோயில் பூசை செய்யச் சென்றார். அவரைப் பூசை செய்யவிடாது தில்லை வாழ் அந்தணர்கள் தடுத்தனர். இந்தத் தடுப்பை வருத்தத் துடன் ஏற்றுக்கொண்ட உமாபதி சிவாசாரியார் மானசீக பூசையைக் கொற்றவன்குடிக்கு வந்து இயற்றினார். அதுபோது தில்லைக் கோயிலுக்குப் பூசை செய்யச் சென்றவர்கள் அங்குப் பெருமான் இருந்த பெட்டியைக் காணாது கலக்கமுற்றனர். அப்போது ஒரு அசிரீரி எழுந்தது. “இன்றைக்குப் பூசை முறையாளனாகிய உமாபதி சிவாசாரியரிடம் யாம் உள்ளோம்!” என்ற ஆண்டவனின் வாக்கு கேட்டு உமாபதிசிவாசாரியாரிடம் தாழ்ந்து வணங்கித் தங்களை மன்னித்து இறைபூசை செய்ய வாருங்கள் என்று தில்லை வாழ் அந்தணர் அழைத்தனர். அவரும் வந்து பூசை இயற்றி இறைபணி முட்டாது நிறைவேற்றினார்.

உமாபதி சிவாசாரியார் வாழ்வில் பல சிவ சம்பந்தமுடைய செயல்கள் நடந்தேறின. விறகு வெட்டியாகவாழ்ந்த சாம்பன் என்பவனுக்குத் தீக்கை தந்து இவர் அவனைச் சிவலோகம் பெற வைத்தார். கொற்றவன்குடி மடத்திற்கு எப்போதும் விறகு கொண்டு வரும் சாம்பன் என்பவன்

பெருமழை காரணமாக ஒருநாள் விறகு கொண்டு வரவில்லை. இதன் காரணமாக மடத்தில் சாப்பாடு நிகழ்ச்சி சற்றுக் காலம் தாழ்ந்தது. இதற்கான காரணத்தை வினவி அறிந்த உமாபதி சிவாசாரியார், “நாளைக்கு விறகுவெட்டி வரும்போது எம்மிடம் அழைத்து வாருங்கள்,” என்றார்.

அடுத்த நாள் நேற்று கொண்டுவராத விறகினையும், இன்றைக்குக் கொண்டுவரவேண்டிய விறகினையும் இணைத்து இருநாள் விறகைச் சுமந்து கொண்டு சாம்பன் என்ற விறகு வெட்டி கொற்றவன்குடி மடத்திற்கு வந்தான். அவனை உமாபதி சிவனாரிடம் கொண்டு செல்ல, அவரும் அவனிடத்தில் அவன் வராமையக்கான காரணத்தை வினவினார். அப்போது அச்சாம்பன் தன் கையில் உள்ள ஒரு ஓலையை அவரிடத்தில் தந்தான். அந்த ஓலையில் அம்பலவாணனாகிய இறைவன் ஒரு பாடலை எழுதிக் கொடுத்திருந்தார். சாம்பனுக்கு முக்திப் பேற்றை நல்கவேண்டும் என்று அந்தப் பாடலின் பொருள் அமைந்திருந்தது.

இவ்வோலையைக் கண்ணுற்றார். முக்திப் பேறடைவதற்கு இனம், மொழி போன்ற எதுவும் தடையில்லை. பக்குவம் வந்தால் போதும் என்ற அம்பலவாணரின் கருத்திற்கு இசைந்து, சாம்பனுக்குத் தீக்கை நல்கி முக்திப் பேற்றை நல்கினார் உமாபதி சிவாசாரியார். சாம்பன் முக்தி பெற்றதை அறியாத அவனின் மனைவி மற்றும் உறவினர்கள் உமாபதி சிவனார் நெருப்பு கொண்டு சாம்பனைக் கொளுத்தினார் என்று அவர் மீது குற்றம் சுமத்தினர். அதற்கு இவர் அவனுக்கு முக்தி அளித்ததாகக் கூற, அதனை நம்பாத அவர்கள் இந்தச் சிக்கலை அரசனிடம் கொண்டு சென்றனர்.

உமாபதி சிவாசாரியாரிடம் மன்னன், “சாம்பனை முக்தி பெற வைத்தது உண்மையென்றால் எங்களின் கண்முன்னே யாராவது ஒருவரை இப்போது முக்தி பெற வைத்துக் காட்டுங்கள்!” என்றான். உமாபதி சிவாசாரியார் அங்கிருந்த எல்லாரையும் நோக்க யாரும் முக்தி பெறுவதற்கான பக்குவ நிலை உடையவர்கள் இல்லை என்பதை உணர்ந்து, பூசை மடத்தின் புறத்தே மஞ்சன நீரால் வளர்ந்து வரும் முள்ளிச் செடியை முக்தி பெற வைத்தார். அம்முள்ளிச்செடி ஒளி வடிவமாகிச் சிவலோகம் பயணித்தது. இதனை அறிந்து அனைவரும் உமாபதி சிவாசாரியாரின் மேன்மையை அறிந்து கொண்டனர். அவர்மீது சுமத்திய குற்றத்தினை விலக்கிக் கொண்டனர். இந்நிகழ்ச்சி எல்லா உயிருக்கும் முக்திப் பேறு உண்டு என்பதையும், பக்குவ நிலை வந்தால்

திருவருட் பயன்

தாமாக முக்தியின்பம் கிடைக்கும் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது.

உமாபதி சிவாசாரியாரை விட்டு விட்டுத் திருக்கோயில் விழாக்களைச் சிதம்பரத்தில் நடத்தத் தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் முடிவெடுத்தனர். விழாவின் தொடக்க நிகழ்வான கொடியேற்றத்தை அவர்கள் தொடங்க, கொடி எவ்வளவு முயற்சித்தும் ஏறவே இல்லை. இந்நேரத்தில், 'அவர் வந்தால் மட்டுமே கொடி மேலேறும்!' என்ற அசரீரி எழுந்தது. உடனே உமாபதி சிவாசாரியார் அழைத்து வரப்பட்டார். அவர் கொடிக்கவி பாடக் கொடி மேலேறியது. திருவிழா தொடங்கியது.

இவ்வாறு சிவசிந்தனை மிக்கவராக விளங்கிய உமாபதி சிவாசாரியார் சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினா வெண்பா, போற்றிப் பஃறொடை வெண்பா, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மை நெறி விளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம், கொடிக்கவி என்னும் எட்டுச் சாத்திர நூல்களைப் படைத்தளித்துள்ளார். இது சாத்திர நூல்களில் செம்பாதிக்கும் மேலானது. இவை தவிர திருமுறை கண்ட புராணம், சேக்கிழார் நாயனார் புராணம், திருத்தொண்டர் புராணசாரம் ஆகிய நூல்களையும் படைத்தளித்த பெருமை இவருக்கு உண்டு. இவர் கோயில் புராணம் என்ற நூலைச் செய்து அம்பலவாணர் முன்னிலையில் வைக்கப் புகுந்தார். இதற்குத் தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் மறுப்புத் தெரிவித்தனர்.

அன்று மாலை நடராசப் பெருமான் திருவருவம் காணப்பெற வில்லை. நடராசப் பெருமான் உமாபதி சிவனாரிடம் இருப்பதாகச் சொல்ல மீண்டும் அவர் பெருமை உணர்ந்து போற்றி அவர் எழுதிய நூலையும் அவரையும் பொந்தவிரிசில் அம்பலவாணர் முன் அமர்த்தித் தில்லை வாழ் அந்தணர் பெருமை கொள்ள வைத்தனர். இவர் அருணமச்சி வாயர் என்பரைத் தன் சீடராக ஆட்கொண்டு அவர்க்கு முப்பொருள் உணர்த்தி அருள் செய்தார். சித்திரை மாதம் அத்த நாளில் முக்தி பெற்றார். இதுவே திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப் பஃறொடை என்ற இத்தொகுப்பில் அமைந்துள்ள சாத்திர நூல்களின் ஆசிரியரான உமாபதி சிவாசாரியரின் அருள் வரலாறு ஆகும்.

நூல் பற்றிய ஆய்வுரை

திருவருட் பயன் என்ற இந்நூலில் பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருள் களின் உண்மைகள் தெளிவாக விளக்கப்பெற்றுள்ளன. ஆணவ

மலம் மட்டும் இந்நூலுள் தெளிவாக விளக்கம் பெற, மற்ற கன்மம் மாயை ஆகியன மறைபொருளாகச் சுட்டப்பெற்றுள்ளன. இந்நூலுள் பயன்படுத்தப்படும் உவமைகள் தணிக்கவனம் கொண்டு படிக்கத்தக்கன. உவமைகள் வழியாக சித்தாந்தப் பொருள்கள் தெளிவுபடுத்தப் பெற்றிருப்பது இந்நூலின் இலக்கியத் தரத்தை மிகுவிப்பதாக உள்ளது. நூறு குறள் வெண்பாக்களும் படிக்க எளியன. இனியன. தத்துவக் கருத்துகளைக் குழப்பமின்றித் தருவன. குருவின் தன்மையை விளக்கும் “அருளுறு நிலை” என்ற பகுதி சாதாரண உயிர்களும் முக்திப் பேற்றைப் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கையைத் தருவதாக உள்ளது. அன்புநிலையே முக்தி பெறுவதற்கான தகுதி என்று அன்புடைய அனைவரையும் முக்தி நெறிக்கு இந்நூல் அழைத்துச் செல்லுகின்றது. “அணைந்தோர் தன்மை” என்ற பகுதி முக்தி பெறுவதால் ஏற்படும் பயன்களை மொழிகின்றது.

இந்நூல் சித்தாந்தம் கற்பவருக்கு ஒரு கைவிளக்கு போன்றது. இதனை முழுதும் கற்றவர்கள் சித்தாந்தத் தெளிவு பெறுவர்.

நூல் தரும் செய்திகள்

காப்பு: இந்நூலுக்கு ஒரு காப்புச் செய்யுள் உள்ளது. யானைக் கன்றாக இளமையுடன் விளங்கும் விநாயகக் கடவுளை வணங்கினால் வணங்கியவர்களுக்கு ஆகம புராணங்கள் தாமே எளிதாக உணரும் ஆற்றல் கிட்டும் என்று இந்நூலுக்கு விநாயகர் காப்புப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

திருவருட் பயன்

1.பதிமுது நிலை

முதல் அதிகாரமான பதிமுது நிலை என்ற அதிகாரம் இறைவனின் இயல்புகள் பற்றி எடுத்துரைக்கின்றது. பத்துப் பாடல்களில் இச்செய்திகள் தொகுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

1. அகரம் (-அ) என்னும் ஒலியானது எழுத்துக்களுக்கு முதலாக அமைவது. இதன்பின் எழுந்த எல்லா எழுத்துக்களிலும் இந்த அகர ஒலி கலந்தே நிற்கிறது. அதுபோல் இறைவன் தானே முதலாக நின்று, அறிவுள்ள பொருள்கள், அறிவற்ற பொருள்கள் என எல்லாவற்றிலும் கலந்து அறிவே வடிவமாகித் தொடக்கமும் இறுதியும் இன்றி நிற்கின்றான்.
2. இறைவன் மனம், வாக்கு ஆகியவற்றிற்கு எட்டாதவன்; மலங்கள் இல்லாதவன்; பேரானந்த நிலை உடையவன்; இத்தகைய தன்னிலையை, ஒப்பற்ற நிலையை ஆன்மாக்களும் பொருந்த வேண்டும் என்பதற்காகச் சக்தியைப் படைத்துள்ளான். அந்தச் சக்தியினின்று வேறாகாதவர் இறைவனாகிய சிவபரம் பொருள்.
3. இறைவன் ஒப்பற்ற தன்மை பெற்றவன். பெருமை, அறிதற்கு அருமை, அருள் மிகுதி, பெறுதற்கு அரிய தன்மை ஆகிய தன்மைகளால் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இன்றி விளங்குகின்றான்.

4. உயிர்கள் அனைத்தையும் படைத்துக் காத்து அழித்து, ஆணவ மலத்தோடு மற்ற மலங்களையும் போக்கி அருள் செய்பவர் சிவபரம் பொருளே ஆவார்.
5. இறைவன் அருவமாகவும், உருவமாகவும் அறிஞர்களின் மனத்தில், அறிவில் ஞானமே வடிவமாகவும் விளங்கு பவன்.
6. ஆன்மாக்கள் தனக்கு மேல்நின்றும் உணர்த்தும் ஒருவனை பற்றியே அறிவைப் பெறும் தன்மையை உடையன. ஆனால் ஆண்டவன் தனக்கு மேல் நின்று உணர்த்தும் யாரையும் எப்பொருளையும் பெறாதவன்.
7. தேவர்களாலும் முயன்று காணமுடியாத பரம்பொருள் சிவ பரம்பொருள். ஆனால் அடியவர்களின் உள்ளத்தில் ஞானமாய் எழுந்தருளியிருந்து பேரின்பத்தைத் தானே வந்து அருளும்.
8. சூடு பொருந்திய நீரில், வெப்பமானது ஒரே தன்மையதாய் நிலவும். அதுபோல இறைவன் உலக உயிர்கள் அனைத்திலும் ஒரே தன்மையனாய்க் கலந்து நிற்கிறான். இது அவனின் பொது இயல்பாகும். அதே நேரத்தில் எல்லாப் பொருள்களையும் கடந்தும் நிற்கிறான். இது அவனின் சிறப்பு நிலையாகும்.
9. தம்மை வழிபடாதவர்க்கு இறைவன் நலமில்லாதவன்; தம்மை அடைந்து வழிபட்டவர்க்கு நல்லவன்; விருப்பு, வெறுப்பு அற்றவன்; அவ்விறைவன் பெயர் சங்கரன் என்பதாகும்.
10. ஆணவம் என்னும் நோயைத் தீர்க்கும் மருந்து இறைவன் ஆவான். அவனை இடைவிடாது சிந்தித்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். இதனால் முக்தி இன்பம் கிடைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

2. உயிரவை நிலை

இவ்வதிகாரத்தில் ஆன்மாக்களின் இயல்புகள் தொகுத் துரைக்கப்படுகின்றன.

1. ஆன்மாக்களில் சில, முக்தி அடைந்து பிறவாமை பெற்றுள்ளன. முக்தியடையாமல் பல ஆன்மாக்கள் பல பிறவிகளை எடுத்து வருகின்றன. இவற்றின் கணக்கினை அளந்தறிவது இயலாத ஒன்று. என்றாலும் அளந்தறிவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது. முக்தி அடைந்த ஆன்மாக்களின் எண்ணிக்கையை, அவை பல பிறவிகளில் பிறந்து வாழ்ந்து முடித்துவிட்ட நாட்களின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு கணக்கிடலாம். முக்தி அடையாத ஆன்மாக்களின் எண்ணிக்கையை இனி வரும் பிறவிகளில் ஆன்மாக்கள் வாழும் நாட்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டு அளக்கலாம்.
2. ஆன்மாக்களில் மூன்று வகை உண்டு. இவ்வான் மாக்களை அவை பெற்றுள்ள மலங்களின் அடிப்படையில் மூன்றாகப் பகுக்கலாம். ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மூன்றையும் பெற்ற ஆன்மா சகலர் எனப்படும். ஆணவம் கன்மம் இரண்டை மட்டும் பெற்றோர் பிரளாயகலர் எனப் படுவர். ஆணவம் என்ற ஒன்றை மட்டும் பெற்றிருக்கும் ஆன்மா விஞ்ஞானகலர் எனப்படும்.
3. இம்மூன்று திறத்தாரும் ஆணவம் என்ற மூலமலத்தால் பிணிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் இறைவன் ஒருவனுக்கே அடிமையானவர்களே அன்றி; ஒருவருக்கு ஒருவர் அடிமை யானவர்கள் அல்லர்.
4. ஆன்மாவிற்கு நனவு, கனவு என்ற இரு நிலைகளில் நிகழ்வுகள் நடக்கலாம். நனவில் கண்ட பொருள்களை ஆன்மா கனவில் வேறுபடக் காண்கிறது. கனவில்

கண்ட பொருள்களை நனவில் காணாமல் தவிக்கின்றது. கனவுக்கும் நனவுக்கும் பொருந்தாத செயல்களை உடைய ஆன்மா தனித்த விடுதலை பெற்றுத் திகழ்வது இல்லை. முதல்வனின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டுத்தான் அது நடக்கின்றது.

5. ஐம்பொறிகளே ஆன்மாவிற்கு ஓரளவிற்கு அறிவினைத் தருகின்றன. இவற்றில் ஒரு புலன் செயல் இழந்தாலும் ஆன்மாவால் பல செய்திகளை அறிந்து கொள்ள இயலாது. இக்குறையுடைய ஆன்மாவிற்குச் சித்தம் என்று பெயர் சூட்டப் பெற்றிருப்பது கேலிக்குரியது.
6. கண் காணுகின்ற தன்மையைப் பெற்றிருக்காவிட்டால் அதனால் ஒளி, ஞாயிறு, திங்கள், தீ, இருள் என்ற எதனையும் அறிய இயலாது. அதுபோல் ஆன்மாவிற்குத் துணையாக இருக்கும் இறையருள் இல்லாவிட்டால் உயிரானது முக்தி நிலையை அறிய முடியாது.
7. உலகில் மூன்று பொருள்கள் உள்ளன. ஒன்று ஆன்மா (சதசத்து). மற்றொன்று இறைவன்(சத்து). இன்னுமொன்று உலகப் பொருட்கள்(அசத்து). தோற்றமும் அழிவும் இல்லா முழு முதற் பொருளான இறைவன் உலகப் பொருள்களை அறிந்து அதனைச் சாரவேண்டியது இல்லை. உலகப் பொருள்கள் நிலைபெற்ற இறைவனை அறியும் அறிவைப் பெறவே இல்லை. ஆன்மா ஒன்றுதான் உலகப் பொருள்களைச் சார்ந்தும், இறையருளைச் சார்ந்தும் நிற்க வேண்டியதாகும். இவ்விரண்டில் எதைச் சார்கிறதோ, அந்தத் தன்மையை ஆன்மா சார்ந்து இருக்கும். இதையே ஆன்மா 'சார்ந்ததன் வண்ணம் இருப்பது' என்று குறிப்பர்.
8. இருள் வரும்போது இருளின் தன்மையையும், ஒளி வரும் போது ஒளியின் தன்மையையும் உலகப் பொருள்கள் பெறுகின்றன. கண், படிகம், ஆகாயம் ஆகியன இருளில் இருள் தன்மையையும், ஒளியில் ஒளியின் தன்மையையும் பெற்று விளங்குவன. இது போன்றே ஆன்மாவும்

ஆணவ மலத்துடன் உறையும்போது, இருளோடு கூடி அறியாமையைப் பெறுகின்றது. இறைவனுடன் உறையும் போது ஞானஒளி பெற்று அறிவோடு விளங்குகின்றது.

9. கோட்டான் என்ற பறவைக்குப் பகலில் கண் தெரியாது. அதனால் அதற்குச் சூரியன் இன்னதென்று தெரியாது. அதுபோல ஆன்மாக்களும் இறைவனின் அருளாகிய ஞானம் பெறாவிட்டால் இறைவனைக் காணப் பெறாதனவாக விளங்குகின்றன.
10. அளவில்லாப் பிறவிகள், அளவில்லாத் துன்பங்கள் இவற்றைப் பெற்று விளங்கும் ஆன்மாக்கள் என்று ஆணவம் நீங்கி இறைகருணையைப் பெறப்போகின்றன?

3. இருள் மல நிலை

ஆன்மாவின் மூலமலமாகிய ஆணவத்தின் இயல்புகளை இவ்வதிகாரம் தொகுத்தளிக்கின்றது.

1. பிறவிகள், அப்பிறவிளால் ஏற்படும் துன்பங்கள், முக்தி, முக்தியால் கிடைக்கும் பேரின்பம், இவற்றை ஏற்படுத்தும் மலங்கள், மலங்களைத் தடைசெய்து நல்லான்மாவாக மாற்றும் இறைவன் ஆகியன இல்லை என்று மறுப்பதற்கு இல்லை.
2. இருள் என்பது எல்லாப் பொருள்களிலும் கவிந்து எல்லாப் பொருள்களையும் வேறுபாடு தோன்றாது இருள் வலைப்படுத்தும். அதுபோல ஆணவம் உலகப் பொருள்கள் அனைத்தையும் மறைத்துக் கொண்டு, அப்பொருள்களை அறிவற்றதாக விளங்கச் செய்துவிடும்.
3. இருளுக்கும்தான், ஆணவத்திற்கும் அவற்றின் செயல்களால் வேறுபாடு உண்டு. இருளானது எல்லாப் பொருள்களையும் இருளாக்கித் தன் உருவத்தையாவது காட்டி நிற்கும்.

ஆனால் ஆணவம் எல்லாப் பொருளையும் தனதாக்கித் தன்னையும் காட்டாது மறைத்து நிற்கும்.

4. ஆன்மா தான் தோன்றிய காலம் முதல் சிவத்தோடு இணைந்தே உள்ளது. அவ்வான்மாவை ஆணவம் பற்றுகிறதே அன்றி, அவ்வான்மாவுடன் கலந்துள்ள சிவத்தைப் பற்றுவதில்லை. .
5. ஆணவம் பல உயிர்களையும் புணர்ந்து திரியக் கூடியது. தனது கணவனாகிய ஆன்மாவிற்குத் தெளிவாகத் தன்னைக் காட்டாத கற்புத்தன்மை உடையது. கற்புடைய பெண்கள் தன் கணவனையன்றி மற்றவர் முன் நிற்கமாட்டார்கள். தன் கணவனுக்கு அன்றி வேறு யாருக்கும் தன்னைக் காட்ட மாட்டார்கள். அப்படியிருக்க ஆணவம் என்ற பெண் பல ஆன்மாக்களையும் புணர்கின்றது. அதே நேரத்தில் தனக்கு உரிமையான கணவனாகிய சொந்த ஆன்மாவிற்குத் தன்னைக் காட்டாது நிற்கின்றது. ஆணவத்தின் கற்புத்தன்மை வியப்பிற்கு உரியது.
6. ஆன்மாதன் உண்மை நிலையை, பொருள்களின் உண்மை நிலையை, இறைவனின் உண்மை நிலையை அறிய விடாமல் தடுப்பது ஆணவம் ஆகும்.
7. உயிர்களுக்குப் பல பிறவிகள் எடுக்கும் நிலை ஏற்படக் காரணம் ஆணவம் என்ற மூலமலம் ஆகும். எனவே ஆணவம் என்ற ஒன்று உண்டு என்பதை உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது. ஆணவத்தைக் கெடுப்பதற்கு என்ன வழி என்றால் அதற்கு ஆன்மா இறை கருணையை நாட வேண்டும் என்பதுதான் வழி. ஆன்மாவில் கலந்துள்ள ஆணவம் இறைகருணையால் நீங்குவதால் ஆணவம் என்பது ஆன்மாவுடன் கலந்துள்ள ஒரு பொருள் என்பதும், அது ஒரு தனிப்பொருள் என்பதும் தெரியவருகின்றது.
8. ஆணவம் இடையில் உயிருடன் கலந்தது என்று சில சமயத்தார் கருதுவர். ஆனால் சித்தாந்தம் உயிர் தோன்றிய

காலத்திலேயே ஆணவமும் அதனுடன் தோன்றிவிட்டது என்று முடிகின்றது. இடையில் தோன்றியது என்றால் முக்தி நிலை என்ற இடை நிலையிலும் ஆணவம் பற்ற வாய்ப்பு இருக்கின்றது. எனவே இடையில் வந்து சேருவது ஆணவம் அல்ல.

9. ஆன்மாவானது உடல் போன்ற கருவிகளை மாயை காரணமாகப் பெறுகின்றது. இந்நேரத்திலும் இறையருள் என்ற ஞானம் கிட்டவில்லை என்றால் ஆணவ மயக்கத்தை விட்டு ஆன்மா நீங்க முடியாது.
10. மாயையால் ஆன்மாவிற்குத் தனு, கரண, புவன, போகங்கள் கிடைக்கும். கன்ம வினையால் புண்ணிய, பாவங்கள் ஆன்மாவிற்கு வந்து சேரும். மாயை, கன்மம் ஆகியன ஏற்படுவது ஆணவ மலத்தின் வலியைக் கெடுப்பதற்குத்தான் என்பதை அறியவேண்டும்.

4. அருளது நிலை

இறை திருவருளின் தன்மைகளை இப்பகுதியில் உமாபதி சிவாசாரியர் தொகுத்துச் சுட்டுகின்றார்.

1. ஆன்மாவிற்குக் காலத்திற்குக் காலம் சில பொருள்கள் தேவைப்படும். அவ்வாறு தேவைப்படும் நேரத்தில் தேவைக்கு உரிய பொருள் ஆன்மாவிற்கு முதன்மையானதாக, தலையாயதாகத் தோன்றும். அதைவிட மேலான பொருள் எதுவும் இல்லை என்றும் தோன்றும். அதுபோல திருவருளுக்கு மேலான பொருள் ஒப்பான பொருள் எதுவுமில்லை. திருவருளே ஆன்மாவிற்குத் தேவைப்படும் முதன்மைப் பொருளாகும்.
2. உலகில் பொருள்கள் உருவாகவும், வாழவும் ஒளி முதலான வற்றைக் கொடுத்து நிற்பது சூரியனாகும். அதுபோல அருள் என்னும் பேரொளியானது ஆன்மாக்களுக்குள்ள

கன்மங்களை வளர்ப்பதற்காகவும், அவற்றைத் தொலைக்க இன்பதுன்பங்களை அளிப்பதாகவும், அந்த அனுபவத்தில் ஆணவத்தின் வலியைக் குறைப்பதாகவும் எல்லா ஆன்மாக்களிடத்திலும் நிற்கும் தன்மையது ஆகும்.

3. இந்த உடல் முப்பத்தாறு தத்துவங்களால் ஆக்கப்பெற்ற அறிவற்ற பொருள் ஆகும். ஆன்மாவானது ஆணவத்தால் பிணிக்கப்பட்டு இருப்பதால் அதுவே தானாக எந்த ஒன்றையும் அறியாது. திருவருள் ஆன்மாவிற்கு அறிவிக்க வேண்டும். திருவருள் அறிவிக்கவில்லை என்றால் ஆன்மா அறிவைப் பெறாது.
4. ஆன்மாக்கள் அருளைப் பயன்படுத்தி பேரின்பத்தை அடையவேண்டும். ஆனால் அதனை விடுத்து ஆன்மாக்கள் மயக்கத்திலேயே திளைத்து உலகபோகங்கள் என்னும் கடலில் வீழ்ந்து கிடக்கின்றன. இது எப்படி உள்ளதென்றால் பாற்கடலில் விழுந்த மீன்பாலை உண்ணாமல் பாற்கடலில் இழிவான சிறிதான உயிர்களைத் தேடி அலைவது போன்றதாகும்.
5. தனக்குத் துணையாக வருபவனை அறியாமல் தான் தனியாகப் பயணிப்பதாக ஒரு வழிப்போக்கன் வருந்துவதைப் போல ஆன்மாதனக்குத் துணையாக வரும் அருளை உணராது வருந்தி அலைப்புறுகின்றது. ஐம்பொறிகள் தனக்குத் துணையாக இருக்கும் உயிரை உணராது போல், ஆன்மா தனக்குத் துணையாக வரும் அருளையும் உணர்வதில்லை.
6. எல்லாவற்றிற்கும் பூமி ஆதாரமாக இருக்கிறது என்பதை உணராமல் நாமே நமக்கு ஆதாரம் என்று எண்ணி இறுமாந்து போக்கு வரவு புரிந்து கொள்பவர் போல ஆன்மாவும் தமக்கு அருள் ஆதாரமாக இருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளாமல் தாமாக நின்று துன்பத்திற்கு ஆளாகின்றது.
7. மலையில் இருந்து கொண்டு மலையை இழந்து விட்டதாக வருந்துவது, மண்ணில் இருந்து கொண்டு மண்ணை இழந்து

விட்டதாக எண்ணி வருந்துவது, வானில் இருந்துகொண்டு வானை இழந்துவிட்டதாக எண்ணி வருந்துவது ஆகிய செயல்களைச் செய்பவர்கள் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற ஞானப் பேரறிவைத் தமக்குள் காணாதவதர்க்குச் சமமான வர்கள். தம்மைக் காணாமல் தம்மைத் தேடுகின்ற அறிவற்ற வர்களுக்கு இவர்கள் ஒப்பாவார்கள்.

8. நல்ல நீருக்குள்ளே நின்று, அதனைப் பருகாமல் நா வறட்சி ஏற்பட்டுள்ளது என்று கூறுவோர் போலவும், இருள் நீங்கிய பொழுதில் கண்களைப் பயன்படுத்தாமல் மயங்கும் அறிவற்றவர்கள் போலவும் ஆன்மாவின் நிலை அமைந்துள்ளது. அருளோடு கலந்து நின்றும் அதனால் வரும் பேரின்பத்தை அறியாததாக உள்ளது ஆன்மா. வஞ்சனைகள் நிரம்பிய தலைவரின் இயல்பினை ஆன்மா பெற்று விளங்குகின்றது.
9. ஞான நூல்களைக் கேட்கும்போது பரபரப்பின்றி அமைதியுடன் கேட்கவேண்டும். பரபரப்புடன் கேட்பது என்பது பால் குடத்தின் மீது அமர்ந்திருக்கும் பூனையானது அப்பாலைப் பருகாது சுவரில் திரியும் கரப்பான் பூச்சியைத் தாவிப் பிடிக்க முயல்வதற்கு ஒப்பானதாகும்.
10. தான் இருக்கின்ற காலம்வரை திருவருளுடன் கலந்து நின்றும் அத்திருவருளைச் சற்றேனும் உணராத ஆன்மா விற்கு வீடு அடைதல் என்பது முடியாத ஒன்றாகும்.

5. அருளுறு நிலை

இவ்வதிகாரம் ஞான வடிவமாக விளங்கும் குருவின் தன்மைகளைத் தொகுத்துச் சுட்டுகின்றது.

1. கண்ணால் காண முடியாத நிலை பெற்ற இறைவன், ஆன்மாவிற்கு அருள் செய்வதற்காக நேரில் காணக்கூடிய

குருவின் வடிவெடுத்துத் தோன்றி ஆன்மாக்களுக்கு உடனாய் நின்று ஆட்கொள்வான்.

2. ஒரு வீட்டில் உள்ள ஒருவர் நோய் வாய்ப்பட்டிருந்தால் அந்நோயைப் பற்றி அவ்வீட்டில் இருப்பவர்களே அந்நோயின் தன்மைகளை, அந்நோய் தீர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை நன்கு அறிவார்கள். வீட்டிலிருந்து தூரத்தில் உள்ளவர்கள் அறிய இயலாது. அதுபோல ஆன்மாவில் கலந்துள்ள ஆணவம் என்ற நோயை உயிரில் உடலில் கலந்துள்ள இறைவன் குருவாக வந்து நீக்குதல் அன்றித் தூரத்தில் உள்ளவர்களால் நீக்க இயலாது.
3. இறைவன் அருளால் என்ற தொழிலை ஆன்மாவிற்குச் செய்ய குருவடிவாக வந்ததைப் பக்குவமுள்ள ஆன்மாக்களைத் தவிர வேறு யார் அறிவார்.
4. உலக இன்பத்தில் கருத்தைச் செலுத்துபவர்கள், ஆணவ மலத்தால் அறிவு மறைக்கப்பட்டு, ஞானமாகிய ஒளியைப் பெறாமல் இருப்பார்கள். அவர்கள் குருவையும், அவர் அருளும் திறத்தையும் அறியமாட்டாதவர்கள் ஆவர்.
5. பழக்கப்பட்ட விலங்கினைக் கொண்டு, காட்டில் திரியும் அவ்விலங்கினத்தினைப் பிடிப்பதுபோல, மனித வடிவத்தில் உள்ள ஆன்மாவை மனித வடிவத்தில் கடைத்தேற்ற குருமனிதவடிவில் வருகின்றார். பக்குவம் இல்லாதவர்கள் அருளைப் போர்த்திய குருவின் வடிவத்தை அறிய மாட்டார்கள்.
6. குருவினால் ஏற்படும் பயன் என்ன என்ற கேள்வியைக் கேட்டால். அது பொருளற்ற கேள்வியாகும். ஞான நூற்களின் பொருள்கள் உள்ளது உள்ளபடி எவருக்குத் தெரியுமோ அவரே குரு ஆவார். அவரன்றி ஞானநூற்களின் உண்மைப் பொருள்களை அறிந்துகொள்ள இயலாது.
7. பாம்பின் விடம் ஏறிய ஒருவருக்குக் கீரி நேரே வந்து தீண்டினாலும் விடம் இறங்காது. ஆனால் கீரி போன்று

பாவிக்கின்ற மாந்திரிகனால் இறங்குவது உண்டு. அது போலச் சிவபரம்பொருள் நேராக வந்து ஞானம் தராது. குருவின் வடிவாகவே வந்து ஞானத்தை நல்கும்.

8. விஞ்ஞானகலர் தம் ஆன்மாவிற்கு இறைவன் அவர்கள் அறிவினில் வந்து நின்று அருள் செய்து மலத்தைப் போக்கு வான். பிரளயாகலர்தம் ஆன்மாவிற்கு முன்னிலையாய் உருவமாக நின்று மலத்தைப் போக்கி ஞானம் அளிப்பான். சகலருக்குக் குருவடிவில் வந்து மலங்களை நீக்குவான்.
9. முப்பத்தாறு தத்துவங்கள், மந்திரம், பதம், வன்னம், தத்துவம், புவனம், கலை ஆகிய ஆறு அத்துவாக்கள் கடந்தே முக்தி நிலையை ஆன்மா அடைய முடியும். சிவ பெருமானே குருவாக வந்து வீட்டு நெறியைக் காட்டா விட்டால் யாரால் வீட்டுநெறியை அடைய இயலும்.
10. சூரிய ஒளி இல்லாமல் சூரிய காந்தக் கல்லில் நெருப்பு ஏறாது. அருள் தரும் குரு இன்றி ஆன்மாக்களின் இடத்தில் ஞானம் தோன்றாது.

6. அறியும் நெறி

குருவிடம் உண்மைப் பொருளைக் கேட்டு அறியும் முறை இவ்வதிகாரத்தில் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது.

1. இன்பம் துன்பம் ஆகிய இரண்டையும் ஒன்றாக எண்ணு சிற்றமனப்பக்குவம் ஆன்மாவிற்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டால் சிவபெருமானின் சக்தி பதியும் காலம் ஆன்மாவிற்கு வந்துவிட்டது என்று பொருள்.
2. ஏகனாகிய (ஒன்றான) கடவுள், பலவாகிய ஆன்மா, ஆணவம், கன்மம், சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை என்ற ஆறும் அநாதியான பொருள்கள்; நித்தியமான பொருள்கள்
3. கருமங்களைச் செய்கின்றவனுக்குப் பெயர் புருடன் என்பதாகும். செய்யப்படும் இருவினை என்பது நல்வினை,

தீவினை ஆகியனவாகும். நல்வினையாகிய இன்பமும், தீவினையாகிய துன்பமும் அவற்றை அனுபவிக்கச் செய்கின்ற இறைவனும் ஆகிய நான்கு பொருள்களையும் தன்னை ஈடேற்றுவதற்காக ஆன்மா பொருந்துகின்றது.

4. உடம்பானது உயிரோடு கூடினால் மட்டுமே உயிர்கள் இயங்கும். அதுபோன்றே ஆன்மாவும் ஞானமும் ஒன்றுடன் ஒன்று கூடும் தன்மையைப் பெற்றனவாகும். இணைந்து இயங்கத்தக்கனவாகும்.
5. கண்ணாடி அல்லது படிகக் கல் தனது நிறத்தையும், தன்னோடு சார்ந்த பொருளின் நிறத்தையும் ஒருங்கே காட்டுகின்றது. இதற்குக் காரணம் கதிரவன் ஒளியை அது ஏற்பதுதான். அதுபோல உயிர் தத்துவங்களில் அடங்கி நிற்பதற்கும், அதனை விட்டு விலகி வீடுபேறு அடைவதற்கும் அருள் காரணமாக விளங்குகின்றது.
6. கண்ணாகிய உறுப்பு நலமாக இல்லாவிட்டால், ஒரு பொருளையும் காண இயலாது. அதுபோலத் திருவருள் உணர்த்தினால் அன்றி உயிர் ஒரு பொருளையும் அறியாது.
7. உடலில் உள்ள ஐம்பொறிகள் ஆன்மாவின் துணைகொண்டு பொருள்களின் தன்மையை உணர்ந்து கொள்வதைப் போல, ஆன்மாவும் முதல்வனின் அருளால் அனைத்துப் பொருள்களையும் அறிந்து கொள்கின்றது.
8. ஞானம் என்றால் என்ன? அது எப்படி வரும்? - என்று அது நம்மிடத்து வருவதற்கு முன்பே அதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டாம். ஞானமானது எப்போது ஒரு ஆன்மாவிற்கு வரவேண்டுமோ, அப்போது வந்து சேரும்.
9. இறையருளாளல் ஞானம் கிடைக்கின்றபோது, அதில் மகிழ்ந்து புருந்து அதனோடு இயைந்து ஆன்மா நிற்க வேண்டும். ஞானஒளி அன்றி வேறெதுவும் நம்மைக் கடைத்தேற்றாது என்று கருதி அதனுடன் ஒன்றியிருக்க வேண்டும். ஞானம் பெறுவதே அரிய நிலையாகும்.

10. ஞானம் ஆன்மாவிற்கு எப்படி வெளிப்பட்டதோ, அப்படியே அதன் வசப்பட்டு ஆன்மா இருக்கவேண்டும். அறியாமை வந்து தோன்றாமல் அஃது ஆன்மாவை ஏற்றப்படியே ஆன்மா அதன் வசப்பட்டு இருக்கவேண்டும்.

7. உயிர் விளக்கம்

ஆன்ம சுத்தி எனப்படும் உயிர்த் தூய்மை நிலை பற்றி செய்திகளை இவ்வதிகாரம் எடுத்துரைக்கின்றது.

1. கடுமையான வெயிலில் அலைந்து திரிந்தவன் நிழலைப் பார்த்ததும் யாரும் சொல்லாமல் அங்கு சென்று இளைப்பாறு கின்றான். அதுபோல மலங்களின் துன்பங்களால் அலைப் புண்ட ஆன்மாவானது அருளைக் கண்டவுடன் அதனோடு சேர்ந்து நிற்கத் தலைப் படுகின்றது,
2. பித்த நோய் கண்டவர்களுக்குத் தித்திப்பான பால் கூட கசப்பான சுவையைத் தரும். அந்நோய் நீங்கியபின் பாலின் இயல்பான தித்திப்பை அவர்கள் உணரமுடியும். அதுபோல மாயையின் அளவு அதிகரிக்கும்போது சிவானுபவம் தோன்றாது. மாயையின் அளவு தேயத் தேயச் சிவானுபவம் தோன்றும்.
3. ஆணவமாகிய இருளில் ஆன்மா கிடந்து வருந்தும்போது ஞானம் தன்னைக் காட்டிட முயல்கின்றது. அந்த முயற்சியும் தன்னால் வந்தது என்று எண்ணும் ஆன்மாவின் தன்முனைப்பால் வரும் பாவம் எப்போது நீங்கும்? இந்தத் தன்முனைப்பே ஆன்மா ஆணவத்தில் இருந்து மீளவில்லை என்பதை எடுத்துரைப்பதாக உள்ளது.
4. திருவருளும் ஆணவமும் ஒரே தன்மையைத்தான் பெற்றிருக்கின்றன. திருவருள்தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு உண்மைப் பொருளைக் காட்டுகின்றது. ஆணவம் தன்னை நீங்காதவர்க்குப் பொய்யான பொருளைக் காட்டுகின்றது.

5. சுற்றத்தார்களைப் பெற்றவனுக்கு என்றும் தாழ்வில்லை. ஒருவனின் வாழ்க்கைச் சுமை அதிகமாக உள்ளது என்ற போது, அவனுடைய சுமை எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சுமக்கும் தன்மையைச் சுற்றத்தாராய்ச் சுற்றத்தாருள் இருக்கும் ஒருவன் ஏற்று அவன்சுமையைத் தன்சுமையாகக் கொள்ளுகின்றான். அதுபோலத் திருவருளைச் சார்ந்தவர் களுக்கு வினைகளை, சுமைகளைச் சுமக்கும் உறவினனாக ஆண்டவன் விரைவில் தோன்றுவான்.
6. ஒருவன் வைத்திருந்த பொருளைக் கள்வன் ஒருவன் திருடிச் சென்றுவிட்டான் என்றால் என்ன பொருள்? பொருளை வைத்திருந்தவன் தூங்கியிருக்கவேண்டும். அல்லது பொருளை வைத்திருந்தவன் அந்தப் பொருளைப் பாதுகாக்காமல் வேறு இடத்திற்கு நீங்கியிருக்க வேண்டும். இங்கு பொருள் என்பது திருவருளுக்கு ஒப்பாக அமைவது. பொருளைப் பெற்றவன் என்பவன் திருவருள் பெற்றவன் ஆவான். கள்ளமனம் கொண்டு பொருளைத் திருடியவன் என்பவன் குறுக்கு வழியில் திருவருளைப் பெற எண்ணுபவன் ஆவான். குறுக்குவழியில் ஒருவன் திருவருளைப் பெற இயலுமா? முடியாது. திருவருளைப் பெற்றவன் உறங்கியிருக்க வேண்டும், அல்லது அதனை விட்டு நீங்கியிருக்க வேண்டும். திருவருள் பெற்றவன் அதனை விட்டு நீங்க முடியாது. எனவே யாரும் குறுக்கு வழியில் திருவருளைப் பெற இயலாது.
7. சூரியன் வானத்தின் நேர் உச்சியில் நிற்கும் நிலையில் அதன் நேராக ஒரு பளிங்குத் தூணை நிறுத்தினால் தனக்கென ஒளி தோன்றாதபடி சூரிய ஒளியிலேயே அந்தப் பளிங்குத் தூண் நிற்கும். அதுபோல தன்னறிவு இல்லாமல் ஆன்மாவானது திருவருளால் கவர்ந்து கொள்ளப்படும்போது, அந் நிலையில் மலவாசனை சிறிதும் தோன்றாது திருவருள் நிலையிலேயே திளைக்கும்.
8. இருட்டில் உள்ள ஒரு பொருளைக் காண்பதற்குக் கையில் தீப்பந்தம் உடையவர்கள் தன் கையில் உள்ள தீப்பந்தத்தை

முன்னேகாட்டிக்கொண்டு அதன்பின்தான் செல்லுவார்கள். அதுபோல் அருள் முன்னே செல்ல, இறைவன் பின்னாக ஆன்மாவிடத்தில் வந்து சேருவான்.

9. உடலில் உள்ள ஐம்புலன்கள் கொண்டு அறியத்தக்கதாகத் திருவருள் இருப்பதில்லை. ஐம்புலன்களின் அறிவிற்கு அப்பாற் பட்டவன் இறைவன். அவ்விறைவனை ஐம்புலன்களால் அறிய இயலாது. திருவருள் என்ற ஒன்றால் தான் சிவத்தை அறிய இயலும்.
10. ஒருவர் ஒரு பொருளை விரும்பி நமக்குத் தர, அதனை அவ்வகையில் ஏற்றுக்கொள்ளாமல், தம்முடைய திறத் தால்தான் அது கிடைத்தது என்று எண்ணுவது அறிவற்ற செயல் ஆகும். அதுபோல இறைவன் திருவருளைத் தர அதனைத் தன் முயற்சியால் கிடைத்தது என ஆன்மா எண்ணுவது பிழையாகுமல்லவா?

8. இன்புறு நிலை

ஆன்மாபேரானந்தத்தை அடையும் முறைகள் இப்பகுதியில் தொகுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

1. ஆணவ மலம் நீங்கவேண்டும் என்பதற்காக ஞானத்தை முன் நிறுத்தி அதன் பின் ஆன்மா செல்ல வேண்டும். அதுவே முறை. ஆனால் அதைவிட்டுத் தான் முன்னேயும் அதன் பின் இறையருளும் செல்லச் செய்யும் முறை துன்பத்தையே தரும்.
2. அருள் என்பது சக்தியின் வடிவம். ஆன்மா என்பதும் சக்தியைப் பெறுவதால் அதுவும் பெண் வடிவம். இரு பெண்கள் புணர்வதன் வாயிலாக இன்பம் கிடைக்கப் பெறாது. இறைவனும் ஆன்மாவும் கலப்பது என்பதே சிறந்தது. ஆணும் பெண்ணும் கலப்பதால் ஏற்படும் இன்பத்தைப் போன்றது சிவனும் ஆன்மாவும் கலப்பதால் கிடைக்கும் இன்பம்.

3. இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு ஆனந்தம் அருளுவார். ஏனென்றால் அவரின் உடல் ஆனந்தம்யமானது. ஆனால் ஆன்மாவினால் எப்பயனும் இறைவனுக்கு இல்லை. இறைவனால்தான் ஆன்மாவிற்கு மிகப் பெரிய பயன் கிடைத்து வருகிறது.
4. தாள், தலை என்ற இரு சொற்கள் புணரும் போது தாடலை என்று கூடி ஒரே சொல்லாக அமைகின்றது. அதுபோலச் சிவமும் ஆன்மாவும் வேறு வேறானாலும், அவை ஒன்று சேர்த்தக்கன. பிரிக்க முடியாத பேரின்பக் கலப்பாக இவற்றின் கலப்பு அமைகின்றது. அத்துவிதம் என்று இந்த இணைப்பினைக் குறிக்கலாம்.
5. மேற்காட்டிய செய்திகள் வழியாக ஆன்மா, இறைவன் வேறு வேறானவையா, ஒன்றானவையா என்ற குழப்பம் ஏற்படலாம். அவை ஒரு பொருளும் இல்லை. இருபொருளும் இல்லை என்பதே மெய். ஒரே பொருள் என்றால் அவை பிரிவதும் இல்லை. கூடுவதும் தேவைப் படுவதில்லை. வேறு வேறு பொருள்கள் என்று கொண்டால் பேரின்பமானது உயிருக்குக்கிட்டவேகிட்டாது. இரண்டும், ஒன்றும் அற்றது ஆன்மா என்பதே சரி.
6. பிறவாமை என்பது முக்தியை அடைந்தோர், சமாதி நிலை பெற்றோர், ஞானநிலை அடைந்தோர் ஆகியோருக்கு வாய்க்கும்.
7. பேய் பிடித்தவன் எப்படி தன்னிலை கெட்டுப், பேயின் வசத்தில் அகப்படுகிறானோ அதுபோலத் தன்நினைவு கெட்டுச் சிவானுபோகம் கிடும் வரை ஆடாமல் அசையாமல் ஆன்மாவானது நின்றாக வேண்டும்.
8. உறங்குவோர் கையில் பிடித்திருக்கும் பொருள்கள் அவர்களின் உறக்கத்தின் வலிமை காரணமாகத் தாமே கீழே விழுந்துவிடும். அதுபோல உயிரின் முயற்சிகள் எல்லாம் முக்தி நிலையில் தாமே நீங்கும். முக்தி நிலை

திருவருட் பயன்

பெற்றவர்களுக்குக் கிடைப்பது பேரின்ப நிலையே ஆகும்.

9. சிவமும் ஆன்மாவும் பிரிப்பின்றி ஒன்றாய்ப் பேரின்பத்தில் உறைவதால் காண்பவன், காட்சி, காண்பொருள் என்ற மூவகைப்பட்ட தன்மையும் தோன்றாத பேரின்பம் கிடைக்கும். அந்த இன்பத்தின் அளவை, பெருமையை என்னவென்று சொல்ல முடியும்.
10. அன்பு ஒருவருக்கு இருக்கிறது என்றால், அவருக்கு முக்தி இன்பமானது நிச்சயம் கிடைக்கும். முக்திக்கு அடிப்படை யானது அன்பு செய்தலே ஆகும்.

9. ஐந்தெழுத்து அருள் நிலை

ஐந்தெழுத்து மந்திரமான ‘‘சிவாயநம’’ என்பதன் சிறப்புகளை எடுத்துரைக்கும் அதிகாரமாக இவ்வதிகாரம் விளங்குகின்றது.

1. ஐந்தெழுத்தின் பெருமைகளை விளக்குவன சைவ ஆகமங்களும், வேதங்களும், ஞானநூல்களும் ஆகியனவாகும். ஐந்தெழுத்தின் விரிவையே இந்நூல்கள் எடுத்துக் காட்ட முயன்றுள்ளன. ஐந்தெழுத்தில் எல்லா அருள் நூல்களும் அடங்கும் தன்மையில் பெருமை மிக்கதாக ‘சிவாய நம’’ என்ற மந்திரம் அமைகின்றது.
2. ஐந்தெழுத்துகளில் சிவம், சக்தி, மலம், மாயை, ஆன்மா ஆகிய ஐந்தும் அடங்கிவிடுகின்றன.
3. ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தில் உள்ள ‘சி’ என்ற எழுத்து சிவத்தைக் குறிக்கும். ‘வா’ என்ற எழுத்து சக்தியைக் குறிக்கும். ‘ய’ என்ற எழுத்து உயிரைக்குறிக்கும். ‘ந’ என்ற எழுத்து திரோதான சக்தி என்ற மாயையைக் குறிக்கும். ‘ம’ என்பது மலத்தைக்குறிக்கும். இவற்றில் ‘சிவ’ என்பது

ஞானநடனத்தின் இயல்பு. 'நம' என்பது ஊன நடனம் எனப்படும்.

4. திரோதன சக்தியானது மலத்தைச் சார, மலமானது ஆன்மாவைப் பிறவிகளில் அழுத்தும். இது பெத்தநிலை எனப்படுகிறது. இப்பெத்தநிலையில் இருந்து விடுபட்டு ஆன்மாவானது மலங்களை நீத்து ஆன்மா சிவத்தை அடைய வேண்டும். இது முக்தி நிலையாகும்.
5. நமசிவாய என்று மந்திரத்தை மாற்றிக் கூறுவதால் பயன் இல்லை. மேலான பொருளான 'சிவ'த்தை முதலில் வைத்துக் கூறுவதே சிறப்பானது. குற்றமுடைய 'நம'வைப் பின்பாகக் கூறுவதால் பிறவிப்பிணி நீங்கும்.
6. சிவத்தை முதலாக வைத்து ஐந்தெழுத்தை ஒதி வழிபட வேண்டும். 'ந'-வை முதலாக வைத்து வழிபடுவதால் பிறப்பு, இறப்பு ஆன்மாவைப் பற்றும்.
7. சிவ என்பதை முதலில் உச்சரித்தால் பிறவித் துன்பம் நீங்கும். இதுவே முக்தி அடையத் தகுந்தோர் உச்சரிக்கும் முறையாகும்.
8. "வா" என்ற எழுத்து சக்தியின் குறியீடு. வாசி என்ற மந்திர முறை சக்தி காட்டச் சிவத்தை அறிவதாகும். இதுவே முக்திக்கான வழியாகும்.
9. முக்தி நிலை பெற்ற ஆன்மா ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தில் தன்னிடத்தைசிவத்திற்கும்சக்திக்கும்இடையில்அமைத்துக் கொள்ளும். அதாவது சிவாயநம என்பதில் உள்ளய- ஆனது சிவயசிவ என்ற இடத்திற்கு வந்து சேரும். நம என்பது அழிந்து போகும். ஆன்மா சிவாய நம என்ற மந்திரத்தில் சக்திக்கும் திரோதான சக்திக்கும் இடையில்நிற்கும். இவ் விடம் முக்தியில் மாறுகின்றது. சக்திக்கும் சிவத்திற்கும் இடையில் ஆன்மா நிற்கின்றது.
10. நமசிவாய என்பது தூல மந்திரம். சிவாய நம என்பது சூட்சும மந்திரம். சிவயசிவ என்பது அதிகுக்கும் மந்திரம்.

10. அணைந்தோர் தன்மை

சீவன் முக்தி பெற்றவர்களின் நிலைப்பாட்டைத் தொகுத் துரைப்பது இப்பகுதியாகும்.

1. சீவன் முத்தர் எனப்படுபவர்கள் தன் அறிவில் ஞானம் வரப்பெற்று ஆனந்த நித்திரையில் ஆழ்ந்திருப்பர். அவர் களுக்கு வேறு எக்காரியமும் இல்லை.
2. சீவன் முத்தர் இறைவனோடு கலந்தவர்கள் என்றாலும் அவர்கள் இறைவன் ஆற்றும் ஐந்தொழிலை ஆற்ற வல்லவர்கள் இல்லை. இறைவனின் அதிகாரத்தைப் பெற்றுத் தொழில் நடத்துபவர்களாகவும் அவர்கள் அமைய மாட்டார்கள். இறைவனோடு கலந்திருப்பவர்கள் என்பதால் மலங்கள் சேராமல் ஆன்மாவிிற்கான வினை களை, வினைப்பயன்களை அனுபவிக்காமல் பேரின்ப நிலையில் இருப்பவர்கள் சீவன் முத்தர்கள் ஆவர்.
3. எல்லாவற்றையும் அறியும் ஞானத்தைச் சீவன் முத்தர்கள் பெற்றிருந்தாலும், அவர்கள் சிவம் ஒன்றையே அறிவார்கள். அதுவன்றி வேறு ஒன்றையும் சிந்தியார்.
4. ஆமையானது தான் செல்லும் வழியில் ஆரவாரம் ஏற்பட் டிருப்பதை உணர்ந்தால் தன் உறுப்புகளைத் தனக்குள் இழுத்துக்கொள்ளும். அதுபோல சீவன் முத்தர்கள் தனது புலன்கள், மனம் ஆகியவற்றை அடக்கிக்கொண்டு சிவத்திலேயே பொருந்தியிருப்பர்.
5. எவ்வுலகும் சிவத்தை நீங்கி இருப்பது இல்லை. அதுபோல சிவத்தை அடைந்த சீவன் முத்தரை எல்லா உலகங்களும் ஆதாரமாகக் கொண்டு விளங்குகின்றன.
6. உள்ளே உள்ள சிவத்தையும், வெளியே உள்ள உலகத்தையும் ஒன்றான தன்மையில் கண்டு மகிழும் சீவன் முத்தர்கள் எப்பொருளையும் இகழமாட்டார்கள்

7. யான், எனது என்னும் செருக்கோடு செய்யப்படும் வினைகளுக்குத் தகுந்த பயன் பிறவியாகின்றது. உலக வாழ்க்கை அதனால் கிட்டுகின்றது. அந்தச் செருக்கு நீங்கினால் கிடைக்கும் பயன் முக்தி இன்பமாகும். இவ்வின்பத்தைக் குறையாமல் பெற்றவர்கள் சீவன் முத்தர்கள் ஆவர்.
8. சீவன் முத்தர்களின் ஊழ் அவர்களின் உடல் நீங்கும் காலத்து நீங்கிவிடும். முக்திக்கும் அவர்களின் தேகத்தின் முடிவிற்கும் இடையில் ஏற்படும் இடைவெளியில் ஏதேனும் வினைகள்வந்து சேர்ந்தால் அவற்றைத் திருவருள் நீக்கும். எனவே சீவன் முத்தர்கள் செய்யும் தொழில்கள் அருளின் பாற்பட்ட செயல்களே ஆகும்.
9. இம்மை வாழ்வு, மறுமை வாழ்வு, மேலுலக வாழ்வு என்ற மூவகைப் பயன்களையும் தரும் வினைகள் சீவன் முத்தநிலையில் தாக்குறாது. ஆணவ மலம் நீங்கிப் பேரறிவைப் பெற்ற சீவன் முத்தருக்கு உடம்பு இருக்கின்ற காலத்திலேயே முத்தி நிலை ஏற்பட்டுவிடும்.
10. ஆணவமலத்தால் துன்பப்படும் ஆன்மாக்களைப் பார்த்து, சீவன் முத்தர்கள் தம்மிடம் உள்ள இரக்கம் காரணமாக இரங்கி அருள் செய்ய இறைநிலையை வேண்டுவர்.

இவ்வாறு நூறு குறள் வெண்பாக்களால் சைவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளைத் திருவருட் பயன் விளக்கி நிற்கின்றது.

நூலைப் பற்றிய அறிஞர்களின் பார்வை

“திருவருட்பயன் என்பது திருவருளின் பயனை விளக்கும் நூல் என்று விரியும். பத்து அதிகாரங்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திற்கும் பத்துக் குறட்பாக்கள் உள்ளன. முதல் ஐந்து அதிகாரம் திருவருளைப் பற்றியும், மற்றைய ஐந்து அதிகாரங்கள் திருவருளின் பயன் பற்றியும் கூறுவன. முதல் ஐந்தும் முறையே திருவருளை அளிக்கும் பதியின் தன்மையையும், திருவருளைப் பெறும் உயிரின் தன்மையையும், திருவருளால் நீக்கப்படும் மலத்தின் தன்மையையும், திருவருளின் தன்மையையும் குருவின் பெருமையையும் விளக்கும். பின் அதிகாரங்கள் ஐந்தும் ஆன்மா அறிவைப் பெறும் முறைமையினையும், மலம் நீங்கும் முறைமையினையும், அதனால் கிடைத்த பேரானந்தத்தையும், ஐந்தெழுத்தின் பெருமையையும், சீவன் முத்தர் தன்மையினையும் கூறுவனவாகும்” என்று இந்நூல் பற்றிய ஆய்வுரையைத் தருகின்றார் பழ.முத்தப்பன் (சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள், ப.911)

நூலில் உள்ள சிறப்பான பாடல் வரிகள்

இந்நூலில் உள்ள மிகச் சிறந்த ஐம்பது குறள் வெண்பாப் பாடல்கள் இப்பகுதியில் எடுத்துக் காட்டப்பெறுகின்றன.

1. பதிமுதுநிலை

அகர உயிர்போல் அறிவாகி எங்கும்

நிகரில் இறை நிற்கும் நிறைந்து. [1]

அகரம் என்ற உயிரெழுத்தானது எழுத்துக்களுக்கெல்லாம் முதலாக நிற்பது போல, அறிவாகி எங்கும் இறைவன் நிறைந்து நிற்கின்றான். அவன் நிகரில்லாதவன்.

பெருமைக்கும் நுண்மைக்கும் பேர் அருட்கும் பேற்றின்
அருமைக்கும் ஒப்பு இன்மை யான். [3]

இறைவன் பெருமை, நுண்மை, அருள், அருமை ஆகிய
பண்புகளைப் பெற்றவன்; ஒப்பற்றவன்.

அருவம் உருவம் அறிஞர்க்கு அறிவாம்
உருவம் உடையான் உளன். [5]

இறைவன் அருவமாகவும், உருவமாகவும், அறிஞர்களின்
அறிவில் அறிவாகவும் விளங்குகின்றான்.

பல்ஆர் உயிர் உணரும் பான்மை என மேல் ஒருவன்
இல்லாதான் எங்கள் இறை. [6].

இறைவன் தனக்கு மேல் ஒருவன் இல்லாதவன். ஆன்மா
தனக்கு மேலாக இறைவனைக் கொண்டுள்ளது.

நலம் இலன் நண்ணார்க்கு நண்ணினார்க்கு நல்லன்
சலம் இலன் பேர் சங்கரன். [9].

தன்னை வணங்குபவர்களுக்கு நல்லவன் இறைவன்;
வணங்காதவர்க்கு நலம் இல்லாதவன்; விருப்பு வெறுப்பு
அற்றவன்; அவன் பெயர் சங்கரன்.

2. உயிரவை நிலை

பிறந்தநாள் மேலும் பிறக்கும்நாள் போலும்

துறந்தோர் துறப்போர் தொகை. [11]

முக்தி பெற்ற ஆன்மாக்களின் நிலை என்பது இதுவரை
பல ஆன்மாக்கள் வாழ்ந்து கழித்த நாள்களை எண்ணினால்
கிடைக்கும். இனிப் பிறவிகளைப் பெறப் போகிற ஆன்மாக்களின்
எண்ணிக்கை என்பது இனிப் பிறக்கின்ற ஆன்மாக்கள்
வாழுகின்ற நாள்களை எண்ணிக் கொள்வதால் பெறப்படும்.
அந்த அளவிற்கு முக்தி பெற்ற உயிர்களின் எண்ணிக்கையும்
கணக்கில் அடங்காது. பிறக்கின்ற உயிர்களின் எண்ணிக்கையும்
கணக்கில் அடங்காது.

திரிமலத்தார் ஒன்று அதனில் சென்றார்கள் அன்றி

ஒருமலத்தார் ஆயும் உளர். [12]

ஆன்மாக்கள் மூவகைப்படும். மும்மலம் பெற்றோர் சகலர். இருமலம் பெற்றோர் பிரளாயகலர், ஒரு மலம் பெற்றோர் விஞ்ஞானகலர் ஆவர்.

பொறிஇன்றி ஒன்றும் புணராதே புந்திக்கு

அறிவுஎன்ற பேர்நன்று அற. [15]

ஐம்பொறிகள் இல்லாமல் ஆன்மாவால் எவ்வறிவும் பெற முடியாது. ஆனால் அதற்குச் சித்தம் என்று பெயர் வைத்துள்ளது வேடிக்கையாக உள்ளது.

சத்துஅசத்தைச் சாராது அசத்துஅறியாது அங்கண்இவை

உய்த்தல் சத்சத்தாம் உயிர். [17]

பொருள்கள் மூன்றாகும். இறைவன், ஆன்மா, உலகப் பொருள்கள் என்பன அம்மூன்றும் ஆகும். இறைவன் உலகப் பொருள்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டுவதில்லை. உலகப் பொருள்கள் இறைவனை அறியாது. இறைவனையும். உலகப் பொருள்களையும் அறிகின்ற ஒன்று ஆன்மாவாகும். இதனால் இறைவனைச் சத்து என்றும், உலகப்பொருள்களை அசத்து என்றும், ஆன்மாவை சதசத்து என்றும் சித்தாந்தம் குறிக்கின்றது.

அன்றுஅளவும் ஆற்றும் உயிர் அந்தோ அருள்தெரிவது

என்றுஅளவு ஒன்றுஇல்லா இடர். [20]

அளவில்லாத துன்பங்களைப் பெற்றிடும் ஆன்மாக்கள் ஆணவம் நீங்கித் திருவருளாகிய ஞானத்தைப் பெற்று முக்தியை அடையும் காலம் எக்காலம்?

3. இருள்மல நிலை

ஒருபொருளும் காட்டாது இருளுருவம் காட்டும்

இருபொருளும் காட்டாது இது. [23]

ஆணவத்தை இருள் மலம் என்கிறோம். ஏனென்றால் அதுவும் இருளும் ஒன்று. இருள் தன்னிடத்தில் உள்ள எந்தப் பொருளையும் காட்டாது. அதுபோல் ஆணவமும் தன்னிடத்தில் உள்ள எந்தப் பொருளையும் காட்டாது. இருள் காண்பவர்

களுக்குத் தன்னைக் காட்டும். ஆனால் ஆணவம் தன்னையும் காட்டாத தன்மை கொண்டது.

அன்று அளவி உள்ளொளியோடு ஆனி இடைஅடங்கி
இன்றளவும் நின்றது இருள். [24]

தோன்றியகாலம் முதல் உயிருடன் ஆணவமும், இறைவனும் கலந்தே நிற்கின்றன என்றாலும் உயிரில் கலந்துள்ள இறைவனை ஆணவம் பற்றாது. உயிரை மட்டுமே பற்றி நிற்கின்றது.

பலரைப் புணர்ந்தும் இருள்பாவைக்கு உண்டென்றும்
கணவற்கும் தோன்றாத கற்பு. [25]

கற்புடைய மகளிர் என்போர் கணவன் ஒருவனுக்கே உரிமை உடையோர். அவன் கண்ணிற்கு மட்டுமே தோன்றத் தக்கவர். ஆனால் ஆணவம் என்னும் கற்புக்கரசி பல ஆன்மாக்களைப் புணருகின்றது. தன் கணவனான உயிர்க்குக் கூட தன் அழகைக் காட்டாமல் நிற்கின்றது. அதன் கற்புத்தன்மை வியப்பளிப்பதாகும்.

பன்மொழிகள் என்உணரும் பான்மை தெரியாத
தன்மை இருளார் தந்தது. [26]

பல மொழிகளில் ஆணவத்தின் தன்மையை விரித்துரைப்பதால் பயன் ஒன்றும் இல்லை. இருள் மலமாகிய ஆணவம் ஆன்மாவிற்கு உலகத்துப் பொருள்களின் உண்மை நிலையை அறிய முடியாமல் மயக்கத்திலேயே வைத்திருக்கின்றது.

விடிவாம் அளவும் விளக்கணைய மாயை
வடிவுஆதி கன்மத்து வந்து. [30]

விடியும் வரை இருட்டைப் போக்குவதற்காக ஏற்றி வைக்கப்பட்ட விளக்கு போன்று மாயையானது ஆணவ மலத்தைப் போக்கும் கருவியாக முக்தி நிலை பெறும்வரை ஆன்மாவிற்கு அமைகின்றது.

4. அருளது நிலை

பெருக்கம் நுகர்வினைப் பேரொளியாய் எங்கும்
அருக்கனென நிற்கும் அருள். [32]

பேரொளியாக விளங்கும் சூரியன் உலகப் பொருள்கள் பிறப்பதற்கும், போகத்தை அனுபவிப்பதற்கும் காரணமாக அமைகின்றது. அதுபோலத் திருவருள் என்பதும் ஆன்மாவின் இன்ப துன்பங்களுக்கும், அவற்றை அனுபவிப்பதற்கும் காரணமாக இருக்கின்றது.

பால்ஆழி மீன்ஆளும் பான்மைத்து அருளுயிர்கள்

மால்ஆழி ஆளும் மறித்து. [34]

பாற்கடலில் விழுந்த மீன் பாலை உண்ணாமல் அக்கடலிடத்தில் கீழ்மைப்பட்ட உயிரினங்களைத் தேடும். அதுபோல அருளை அறிந்த உயிர்கள் அதனைப் பயன்படுத்தி முக்தி பேற்றை அடையாமல் உலகப்பற்றிலேயே காலத்தைக் கழிக் கின்றன.

தரையை அறியாது தாமே திரிவோர்

புரையை உணரார் புவி. [36]

பூமிதான் எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமாய் விளங்குகின்றது. ஆனால் அதனை அறியாமல் சிலர் தாமே தமக்கு ஆதாரம் என்று செருக்காகத் திரிவர். அதுபோன்று ஆன்மாவும் அருள் தான் தனக்கு ஆதாரம் என்பதை அறியாமல் செருக்குடன் திரிகின்றது.

மலைகெடுத்தோர் மண்கெடுத்தோர் வான்கெடுத்தோர் ஞானம்

தலைகெடுத்தோர் தற்கேடர் தாம். [37]

மலையில் இருந்து கொண்டே மலையின் வளத்தைக் கெடுத்தோர், மண்ணில் இருந்து கொண்டே மண்ணின் வளத்தைக் கெடுத்தோர், வானில் இருந்து கொண்டே வானின் வளத்தைக் கெடுத்தோர், தனக்குள்ளே உள்ள ஞானத்தில் இருந்து கொண்டு அருளைத் தேடுவோர் ஆகியோர்- தம்மைத் தமக்குள்ளே காணாமல் தேடுகின்ற அறிவற்றவர்கள் ஆவர்.

வெள்ளத்துள் நாவற்றி எங்கும்விடிந்து இருளாம்

கள்ளத் தலைவர் கடன். [38]

இடுப்பளவு வெள்ளத்தில் நின்று கொண்டு நாவற்றி இருப்போர், எங்கும் விடிந்து பகல் பரவி நிற்கும் நிலையில்

கண்களைப் பயன்படுத்தாமல் இருளில் மயங்குபவர்கள் ஆகிய இருவரும் அறிவற்றவர்கள் ஆவர். இவ்விருவர்களின் திறத் திற்கு ஒப்பானது அருளின் திறம் அறிந்து அதன் வழி செல்லாது மயங்கும் ஆன்மாக்களின் நிலையாகும்.

5. அருள் உரு நிலை

அருளா வகையால் அருள்புரிய வந்த

பொருள்ஆர் அறிவார் புவி. [43]

அருள் என்னும் செயலைச் செய்ய இறைவன் மானுட வடிவம் ஏற்று குருவடிவமாக வந்திருப்பதைப் பக்குவமுள்ள ஆன்மாக்கள் மட்டுமே அறியும்.

பார்வைஎன மாக்களைமுன் பற்றிப் பிடித்தற்காம்

போர்வைஎனக் காணார் புவி. [45]

பழக்கப்பட்ட விலங்குகளை வைத்து மற்றொரு விலங்கைப் பிடிப்பதைப்போல மனித வடிவில் உள்ள ஆன்மாவைக் கடைத் தேற்ற இறையருள் மனித வடிவமான குரு வடிவத்தைத் தாங்கி நிற்கின்றது. பக்குவம் இலார் இக்குருவடிவைக் காண மாட்டார்.

எமக்குஎன் எவனுக்கு எவை தெரியும் அவ்வத்

தமக்குஅவனை வேண்டத் தவிர. [46]

குருவால் பெறும் பயன்கள் எவை என்ற கேள்வி பொருத்த மற்றது. ஞான நூல்கள் அனைத்தும் அவற்றின் பொருள்கள் அனைத்தும் இறைவனைக் குருவாக வரவேண்டி நிற்கின்றன.

அகலத் தரும் அருளை ஆக்கும் வினைநீக்கும்

சகலர்க்கு வந்துஅருளும் தான். [48]

விஞ்ஞானகலருக்கு இறைவன் அறிவில் நின்று அருள்செய்து மலத்தை நீக்குவான். பிரளயாகலருக்கு முன்னிலையாய் நின்று உருவமாக நின்று மலம் அகற்றுவான். சகலருக்குக் குருவடிவாக வந்து மலங்களை நீக்குவான்.

ஞானம் இவன்ஒழிய நண்ணியிடும் நற்கல்அனல்

பானு ஒழியப் படின. [50]

சூரிய காந்தக் கல்லில் சூரிய ஒளி இல்லாமல் வெப்பம் தோன்றுவது இல்லை. அதுபோன்று குருவின்றி ஆன்மாவிற்கு ஞானம் கிட்டாது.

6. அறியும் நெறி

ஏகன் அநேகன் இருள்கருமம் மாயைஇரண்டு

ஆக இவை ஆறு ஆதி இல். [52]

ஒருவனாகிய இறைவன், அநேகமாகிய ஆன்மாக்கள், ஆணவம், கன்மமலம், சுத்த மாயை, அசுத்தமாயை ஆகிய ஆறும் அநாதியானவை

ஊன் உயிரால் வாழும் ஒருமைத்தே ஊனொடு உயிர்

தான் உணர்வொடு ஒன்றாம் தரம். [54]

உடம்பானது உயிருடன் கலந்து வாழும் தன்மையது. அது போன்று ஆன்மா ஞானத்துடன் ஒன்றும் தன்மையது.

கண்தொல்லை காணும்நெறி கண் உயிர் நாப்பண்ஒளி

உண்டுஇல்லை அல்லது ஒளி. [56]

கண் கருவியாக, பொருளுக்கும் ஆன்மாவிற்கும் இடையில் நின்று பொருளை விளக்கம் செய்கின்றது. அதுபோல் மெய்ப் பொருளை உணர ஞானமானது ஆன்மாவிற்குக் கருவியாக விளங்குகின்றது.

களியே மிகுபுலனாய்க் கருதி ஞான

ஒளியே ஒளியாய் ஒளி. [59]

ஞானத்தினால் கிடைத்த மகிழ்ச்சி மிகப் பெரிது. ஞானஒளி அன்றி வேறு ஒளி செல்லல் ஆன்மாவிற்கு இல்லை என்பதை உணர்ந்து, ஞானத்திற்குள் ஆன்மா அடங்கவேண்டும்.

கண்டபடியே கண்டு காணாமை காணாமல்

கொண்டபடியே கொண்டு இரு. [60]

ஆன்மாவானது அருள் ஞானத்தை வெளிப்பட்டபடி கண்டு ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றபடி நடந்து கொண்டு ஞானத்துடன் ஒன்றாகிவிடல் வேண்டும்.

7. உயிர் விளக்கம்

தித்திக்கும் பால்தானும் கைக்கும் திருந்திடும்நாப்

பித்தத்தில் தான் தவிர்ந்த பின். [62]

பித்த நோய் வயப்பட்டவர்களுக்குத் தித்திக்கும் பாலும் கசப்பினைத் தரும். பித்த நோய் நீங்கியபின் பால் இனிக்கும். அதுபோல் மலம் இருக்கும் வரை சிவானுபவம் தோன்றாது. மலம் கழிந்தபின் சிவானுபவம் தோன்றும்.

காண்பான் ஒளி இருளில் காட்டிடவும் தான் கண்ட

வீண்பாவம் எந்நாள் விழும். [63]

ஆணவத்தில் அழுந்தும் ஆன்மாவிற்கு ஞானம் தன்னைக் காட்ட முயலும்போது, அம்முயற்சியை ஆன்மா தன்னுடைய முயற்சியால் இந்த ஞானம் தெரிந்தது என்று நினைப்பதால் ஏற்படும் பாவம் எப்போது தொலையும்.

ஒளியும் இருளும் ஒருமைத்துப் பன்மை

தெளிவு தெரியார் செயல். [64]

திருவருளும், இருளும் ஒரே தன்மையைப் பெற்றுள்ளன. திருவருள் தன்னுடன் சேர்ந்தார்க்கு உண்மைப் பொருளைக் காட்டுகின்றது. ஆணவம் தம்மோடு சேர்ந்தாருக்குப் பொய்ப் பொருளைக் காட்டுகின்றது.

உற்கைதரும் பொற்கை உடையவர்போல் உண்மைப்பின்

நிற்க அருளார் நிலை. [65]

பொன்னால் ஆன அணிகலன்களை அணிந்தவர் இருளில் ஒரு பொருளை அறிவதற்குத் தன் கையில் உள்ள நெருப்புத் தீவர்த்தியை முன்னே காட்டி அதன்பின்னாகச் செல்லுவார். அது போன்று அருளைத் தனக்கு முன்னாக நிறுத்தி தான் அதன்பின் நிற்கும்நிலையே இறைவனைக் காணத்தகும் நிலையாகும்.

ஐம்புலனால் தாம்கண்டது என்றால் அதுவொழிய

ஐம்புலன் ஆர்தாம் ஆர்அதற்கு. 69

ஐம்புலன்களுக்கு அப்பாற் பட்ட பொருள் திருவருள் ஆகும். திருவருளால் மட்டுமே பேரின்பத்தை அறிய இயலும். ஐம்பொறிகளுக்கும், ஆன்மாவிற்கும் இறைவனைக் காட்டும் திறம் இல்லை.

8.இன்புறு நிலை

இன்புறுவார் துன்பார் இருளில் எழும்சுடரின்

பின்புகுவார் முன்புகுவார் பின். [71]

ஆணவ மலம் நீங்க ஞானத்தை முன் நிறுத்தி, அதன்பின்னே தான் செல்பவர்கள் பேரின்பத்தை அடைவார்கள். தான் முன்னே யும், இறையருள் பின்னேயும் செல்பவர்கள் துன்பத்தையே அடைவர்.

இன்பு அதனை எய்துவார்க்கு ஈயும் அவர்க்கு உருவம்

இன்பகனம் ஆதலினால் இல். [73]

இறைவன் ஆனந்த மயமானவன் என்பதால் அவனை அடையும் ஆன்மாக்கள் ஆனந்த நிலை பெற்றுப் பயனடை கின்றன. ஆனால் இறைவனுக்கு ஆன்மாவால் எப்பயனும் இல்லை.

ஒன்றாலும் ஒன்றாது இரண்டாலும் ஒசைஎழாது

என்றாலும் ஓர் இரண்டும் இல். [75]

ஆன்மாவும் இறைவனும் ஒரே பொருள் என்றால் அவை கூட வேண்டுவதில்லை. வேறு வேறு பொருள்கள் என்றால் இரண்டும் வேறு வேறாக நின்று பேரின்பம் ஏற்படாது. இதன் காரணமாக ஆன்மாவும் இறைவனும் ஒரு பொருளும் இல்லை. இரு பொருளும் இல்லை.

ஒண்பொருட்கண் உற்றார்க்கு உறுபயனே அல்லாது

கண்படுப்பார் கைப்பொருள்போல் காண். [78]

உறக்கத்தில் இருப்பவர்கையில் உள்ளபொருள் அவரறியாமலே கீழே விழும். அதுபோல உயிரின் முயற்சிகள் அனைத்தும் தாமே நீங்க, ஆன்மாக்கள் பெறும் பயன் பேரின்பம் ஆகும்.

இன்பில் இனிது என்றல் இன்று உண்டேல் இன்று உண்டாம்
அன்பு நிலையே அது. [80]

அன்புடையவர்கள் அனைவரும் முக்தி நிலை பெறலாம்.

9. ஐந்தெழுத்து அருள் நிலை

அருள்நூலும் ஆரணமும் அல்லாதும் ஐந்தின்

பொருள்நூல் தெரியப் புகின். [81]

சிவாய நம என்ற ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தின் பெருமையை
உரைப்பனவே ஆகமங்களும், வேதங்களும், ஞானநூல்களும்
ஆகும்.

ஊன நடனம் ஒருபால் ஒருபாலாம்

ஞானநடம் தான்நடுவே நாடு. [83]

சிவாய நம என்ற மந்திரத்தில் நம- என்பது ஊன நடனப்
பகுதியாகும். சிவ- என்பது ஞான நடனப் பகுதியாகும்.
இடையில் உள்ள ய- என்பது உயிரைக் குறிக்கும்.

மால்ஆர் திரோதம் மலம்முதலாய் மாறுமோ

மேலாகி மீளா விடின். [85]

மயக்கத்தைத் தரும், திரோதனத்தையும், மலத்தையும்
குறிக்கின்ற ந, ம என்ற எழுத்துக்களை முதலாக வைத்து
ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை நமசிவாய என்று ஒதுவது சிறப்பு
டையது அல்ல. இதனால் மலம் நீங்காது.

ஆராதி ஆதாரம் அந்தோ அதுமீண்டு

பாராதுமேல் ஒதும் பற்று. [86]

சிவத்தை முதலில் வைத்து ஐந்தெழுத்தை ஒதி வழிபட்டால்
அது உயர்வைத் தரும். ந - வை முதலில் வைத்துச் சொல்லப்
படுகின்ற ஐந்தெழுத்தை ஒதினால் இரக்கத்திற்கு உரியதாக
ஆன்மா ஆகும்.

சிவமுதலே ஆம்ஆறு சேருமேல் தீரும்

பவம் இதுநீ ஒதும் படி. [87]

திருவருட் பயன்

சிவத்தை முதலில் வைத்து ஒதுகின்ற ஐந்தெழுத்து மந்திரமே பிறவியைப் போக்கும். இதுவே முக்தி இன்பத்தை விரும்புவோர் சொல்லும் முறையாகும்.

10. அணைந்தோர் தன்மை

புலன் அடக்கித் தம்முதல்கண் புக்குறுவார் போதார்
தலம்நடக்கும் ஆமை தக. [94]

சீவன் முத்தர் என்போர் ஆமை தனக்குள் தன் உறுப்புகளை அடக்கிக்கொள்வதைப்போல தம் பொறி புலன்களை அடக்கிச் சிவத்தில் புகுந்து நிற்பர்.

அவனைஅகன்று எங்குஇன்றாம் ஆங்குஅவனாம் எங்கும்
இவனைஒழிந்து உண்டாதல் இல். [95]

சிவன் இல்லாத உலகம் எதுவும் இல்லை. இதுபோன்றே சீவன் முத்தர் இல்லாத உலகமும் இல்லை.

உள்ளும் புறமும் ஒருதன்மைக் காட்சியருக்கு
எள்ளும் திறம் ஏதும் இல். [96]

உள்ளும் புறமும் சிவ சிந்தனையாக உள்ள சீவன் முத்தர் எவர் மீதும் எள்ளுதலைச் செய்யார்.

கள்ளத்தலைவர் துயர்கருதித் தம்கருணை
வெள்ளத்து அலைவர் மிக. [100]

சீவன்முத்தர்கள் தாம் கொண்டுள்ள இரக்கத்தின் காரணமாக மலங்களால் துயரப்படும் ஆன்மாக்களைக் கண்டு இரங்குவர்.

இவ்வாறு மிகச்சிறந்த பாடல்களின் பொருள்கள் இங்கு வகுத்தும் தொகுத்தும் தரப்படுகின்றன.

★ ★ ★

வினா வெண்பா

சைவ சமயத்தின் கொள்கைகளை விளக்கும் நூல்கள் சாத்திரங்கள் எனப்படுகின்றன. இவை பதினான்கு ஆகும். இப் பதினான்கு நூல்களுள் எட்டு நூல்கள் கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாச்சாரியாரால் இயற்றப்பெற்றுள்ளன. சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப் பஹொடை வெண்பா, கொடிக்கவி, நெஞ்சவிடுதூது, உண்மை நெறி விளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம் என்ற எட்டு நூல்களும் உமாபதி சிவாச்சாரியாரால் எழுதப்பெற்ற நூல்கள் ஆகும். ஒன்றிரண்டு நூல்களை மட்டுமே மற்ற சந்தானாசாரியர்கள் எழுதியிருக்க கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாச்சாரியார் மட்டும் எட்டு நூல்களை எழுதியிருப்பதைக்காண்கையில் அவர்சைவசாத்திரக் கொள்கையின் மீது வைத்திருந்த உரப்பின் தன்மையையும் இவர் காலத்தில் சைவ சித்தாந்தக் கொள்கைகளுக்கு இருந்த சிறப்பு மிக்க இடத்தையும் காட்டுவதாக இவ்வெட்டு நூல்கள் படைக்கப் பெற்றதன் சூழல் அமைகின்றது.

நூல் அறிமுகம்

வினா வெண்பா என்ற இந்த நூல், சாத்திர நூல்களில் ஒன்பதாவது இடத்தில் வைக்கப்பெற்றுள்ளது. இந்நூல் சைவ சித்தாந்த அடிப்படை வாய்ந்த வினாக்களை வெண்பா வடிவில் கேட்பதாக அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. உமாபதி சிவாச்சாரியார்தன் ஆசிரியரான மறைஞான சம்பந்தரிடம் வினாக்களை வினவும் போக்கில் அமைந்தது இந்நூலாகும். இவ்வினாக்கள், சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையை அறிய முற்படும்போது ஏற்படும்

திருவருட் பயன்

அடிப்படைக் கேள்விகள் ஆகும். இதற்கான பதில் இந்நூலில் தரப்படவில்லை என்றாலும், இதற்கு உரைகண்டவர்கள் இக் கேள்விகளுக்கு உரிய பதிலைச் சொல்லிச் செல்வதன் வாயிலாக இந்நூல் முழுமை பெற்றுவிடுகின்றது.

இந்நூல் பதி மூன்று வெண்பாக்களால் ஆன நூலாகும். முதல் பன்னிரண்டு வெண்பாக்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வினாவினைக் கொண்டுள்ளது. பதின்மூன்றாவது வெண்பா நூற்பயனை எடுத்துரைக்கின்றது. குருவின் அருள் பெற்ற வர்களே இந்நூலைக் கற்றுச் சித்தாந்தச் செம்பொருளை அறியலாம். குருவின் அருள் பெறாதவர்கள் இந்நூற்பொருளை உணர்ந்து கொள்ள இயலாது.

குருவருளைப் பெறாதவர்கள் இந்நூலைக் கற்க முனைந்தால் “ஊமை கண்ட கனவினைப் போல” யாருக்கும் பயன்தராது என்கிறார் உமாபதி சிவாச்சாரியார். ஊமை நிலை பெற்ற ஒருவர் தன் கனவை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள இயலாதபோது அந்தக் கனவால் அவருக்கும் பயனில்லாது போகின்றது. கனவினை வெளிப்படுத்தாத காரணத்தால் அது மற்றவர் களுக்கும் சென்று சேராது. அதுபோல குருவருள் பெறாதவர்கள் இந்நூலைக் கற்க முற்பட்டால் தானும் இந்நூற் பொருளை உணர இயலாது. மற்றவர்களுக்கும் எடுத்துரைக்க இயலாது. எனவே இந்நூலைக் குருவின் வழிநின்று கற்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது. சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களில் ஏற்படும் ஐயங்களைத் தீர்ப்பதற்கான நூல் வினா வெண்பா என்பது அறியத்தக்கது. நற்குருவைத் தேடி அடையமுடியாத நிலையில் சிவப்பொருளைத் தூய்மையுடன் அவரைக் குருவாக மனதில் வரித்துக் கொண்டு தியானித்து இந்நூல் பொருளினை அறிந்து கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும்.

நூலைப் பற்றிய ஆய்வுரை

ஆன்மா எனப்படும் உயிர் கடைத்தேற வழிகளைத் தேடி அலைகின்றது. அவ்வாறு அலையும் ஆன்மாவைச்

சைவசித் தாந்தத் தத்துவ அடிப்படையில் முக்தி நிலையில் நிறுத்தும் முயற்சியை வினாவெண்பா மேற்கொள்ளுகின்றது. ஆன்மாவை மையமிட்ட பன்னிரு கேள்விகள் இதனுள் கேட்கப் பெற்றுள்ளன.

சாதாரண ஆன்மா சகலர் எனப்படும். ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மூன்று மலங்களும் இந்த ஆன்மாவை அலைக் கழிக்கும். அப்படிப்பட்ட சாதாரண நிலையில் நிற்கும் ஆன்மாவை கன்மம், மாயை, ஆணவம் ஆகியவற்றில் இருந்து நீக்க இறைவனால் வினைகளும் வினைப்பயன்களும் தரப் படுகின்றன. இந்த வினைகளையும், வினைப் பயன்களையும் அனுபவித்துப் படிப்படியாக முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் கடந்து சாதாரண ஆன்மா இறைநிலையைப் பற்றச் செய்யும் முயற்சி முக்தி எனப்படும். சாதாரண ஆன்மாவிற்கு இறைவன் குருவாக வந்து அருள் செய்வான் என்பது சித்தாந்த நியதி. அவ்வகையில் சாதாரண ஆன்மாவாகத் தன்னைச் சுருக்கிக் கொண்டு உமாபதி சிவாசாரியார் இப்பாடல்களைப் புனைந்துள்ளார். அவருக்குக் குருவாக அமைந்தவர் மறைஞானசம்பந்தர். அவரை ஒவ்வொரு பாடலிலும் விளித்து இப்பாடல்கள் செய்யப்பெற்றுள்ளன. இதன் காரணமாகச் சாதாரண ஆன்மா கடைத்தேற குருவே சிறந்து துணை என்பதும் அறிந்துகொள்ளத்தக்கதாக உள்ளது.

சாதாரண ஆன்மாவின் நிலையில் இருந்து முக்தி நிலை வரை செல்லும் சித்தாந்தப் பயணத்தைக் கேள்விகளால் மேம்படுத்து கிறது இந்நூல்.

குருவைப் போற்றும் உமாபதிசிவாசாரியார் குரு வாழ்ந்த பெண்ணாகடம் (கடந்தை), மருதூர் ஆகிய இடங்களையும் இப்பாடல்களில் ஏற்றிப்பாடியுள்ளார். பெண்ணாகடம், மருதூர், திருக்களாஞ்சேரி ஆகிய இடங்களில் வாழ்ந்தவர் மறைஞான சம்பந்தர். இவர் திருக்களாஞ்சேரியில் வாழ்ந்தபோது உமாபதி சிவாசாரியார் மாணவராக விளங்கியுள்ளார்.

இந்நூல் ஆசிரியர் மாணவர் உறவையும், ஆன்மா இறைவன் உறவையும் மேம்படுத்தும் நூல் ஆகும்.

திருவருட் பயன்

நூல் தரும் செய்திகள்

இந்நூலுக்குப் இரு பாயிரப்பாடல்கள் இருப்பதாகச் சிலர் கருதுகின்றனர். சிலர் இந்நூலுக்குப் பாயிரப்பாடல்கள் இல்லை என மொழிகின்றனர். இல்லை என்ற கருத்தே ஏற்கத்தக்கது.

முதல் வினா

உமாபதி சிவாசாரியார் எழுப்பும் முதல் கேள்வி, “உயிர்கள் ஆணவம் என்ற மூல மலத்துடன் விளங்குகின்றன. அவற்றோடு இறைவன் அல்லது குருவருள் எவ்வாறு ஒன்றாக இருக்க முடியும்?” என்பதே அக்கேள்வி.

வெளிச்சம் உள்ள இடத்தில் இருள் இருக்காது. இருள் இருக்கும் இடத்தில் ஒளி இருக்காது. ஆணவமலமாகிய இருள் என்னிடத்தில் நிறைந்து இருக்கும்போது தெளிவாகிய குருவருள் எவ்வாறு என்னுடன் இணைந்து இருக்க முடியும்?

நான் ஏதுமறியாத இருள்நிலை பெற்ற ஆன்மா. என் குரு மறைஞான சம்பந்தர் என்னுடன் இருக்கின்றார். இது விந்தை யானது. நான் இருள்வடிவமான ஆணவத்தைச் சார்ந்தவன். அவரோ ஒளி வடிவமான அறிவைச் சார்ந்தவர். இவ்விருவரும் எவ்வாறு இணைந்திருக்க முடியும். இது ஏற்புடையதா? என்ற கேள்வியே முதல் பாடலில் உள்ள கேள்வியாகும்.

இந்தக் கேள்விக்கு உரிய பதிலை உரையாசிரியர்கள் உய்த்துணர்ந்து பெற்றுள்ளனர். கண்ணில் புரை என்னும் மறைப்புப் படலம் ஒரு சிலருக்கு வந்துவிடுகிறது. பலருக்குக் கண்கள் தெளிவாக ஆரோக்கியமாக இருக்கின்றன. கண்ணில் புரை உள்ளவர்கள் சூரிய ஒளியைப் பார்க்க இயலாது. ஆனால் தெளிவான கண்கள் பெற்றவர்களால் சூரிய ஒளியை உணர இயலும்.

சூரிய ஒளி என்பது ஒன்றுதான். அதனைக் கண்களில் புரைப் படலம் மறைக்காதவர்கள் காண்கிறார்கள். படலம் மறைத்தவர்கள் காண்பதில்லை. இதுபோன்றே இறைவனை அறிய விரும்பும் உயிர்கள் இறையாற்றலை உணருகின்றன.

அறிய விரும்பாத உயிர்கள் இறைவனை உணருவதில்லை. என்றைக்கும் வெளிச்சம் இருக்கின்றது. அதனை உணருவதன் வாயிலாக இருட்டைத் தொலைக்கமுடியும்.

ஆன்மாவுடன் என்றைக்கும் உடனுறைந்தே இறையாற்றல் நிற்கின்றது. அதை உணர்ந்தவர்கள் இறையாற்றலை உணர் கிறார்கள். இதன் காரணமாக ஒளியுடன் இருள் சேராது, சேர இயலாது என்ற கருத்து ஏற்க முடியாததாகின்றது. எல்லா உயிர் களிடத்திலும் ஒளியான இறையருளும், மலமாகிய இருட்டும் கலந்தே நிற்கின்றன. எதனை அதிகமாக உணருகின்றதோ, அதன் வயமாக ஆன்மா ஆகிவிடுகின்றது.

வினா.2.

பொதுவாக ஆன்மா மூன்று நிலைகளை உடையது. கேவல நிலை, சகல நிலை, சுத்த நிலை ஆகியன அம்மூன்று நிலைகள் ஆகும்.

கேவல நிலை என்பது ஆணவத்துடன் கலந்து நிற்கும் ஆன்மாவின் நிலையாகும்.

ஆன்மா அறிவு பெறுவதற்காக இறைவன் தத்துவமாகிய கருவி, காரணங்களை உருவாக்குகிறார். அவற்றின் வழியாக ஓரளவிற்கு அறிவினைப் பெறும் ஆன்மாவின் நிலை சகல நிலையாகும்.

சுத்தநிலை என்பது இறைநிலையில் ஆண்டவனுடன் கலந்த நிலையாகும். இந்நிலையில் கருவி, காரணங்கள் ஆகியன நீங்கி விடும்.

ஆன்மா முதலில் கேவல நிலையில் இருக்கும். கேவல நிலை என்பது ஆன்மாவுடன் ஆணவம் பொருந்திய நிலை. இதன் காரணமாக இறைவனை அறிய முடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது.

இரண்டாவது நிலையான சகல நிலையில் ஓரளவிற்கு இறைவனை அறியும் கருவி, காரணங்கள் ஆன்மாவிற்குக் கிடைக்கின்றன. கருவி, காரணங்கள் கிடைத்தபோதும் அறிவு

ஓரளவிற்குத் துளிர்விட்டபோதும் ஆன்மாவானது இறை நிலையை நோக்கிப் பயணிக்காமல் சிற்றின்ப போகத்தையே நாடுவதாக உள்ளது.

மூன்றாம் நிலையான சுத்த நிலையில் கருவி, காரணங்கள் அழிந்துவிடும். இந்தச் சூழலில் ஆன்மாவிற்கு மீண்டும் கேவல நிலை வந்து சேர்ந்துவிடாதா என்பது இரண்டாவது கேள்வியாகும். 'மருதூரில் வாழும் சம்பந்தப் பெருமானே! சகல நிலையில் வாழும் நான் உமது உறவால் பெற்ற பயன் என்ன?' என்பதும் இதனுள் இருக்கும் துணைக்கேள்வியாகும்.

இதற்குப் பதில் உண்டு. கடுமையான உடல்வலி உள்ள ஒரு நோயாளிக்கு ஒரு மருத்துவர் மருத்துவம் பார்ப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். மருத்துவரைப் பார்த்த பின்பு நோயாளிக்கு நோய் குறையத் தொடங்கவேண்டும். ஆனாலும் நோய் குறைந்தபாடில்லை. மருத்துவர் இருக்கிறார். மருந்தும் இருக்கிறது. ஆனாலும் நோயின் தாக்குதல் குறையவில்லை. இதன் பொருள் என்ன? நோயின் தாக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பது பொருள். மருந்தின் வலிமையை அதிகரித்து, மருந்து உண்ணும் வேளைகளை அதிகரித்து மருத்துவர் உடல்வலியைப் போக்க ஆவன செய்கிறார். நோய் குறைய ஆரம்பிக்கின்றது.

ஆன்மாவும் ஒரு நோயாளி போன்றதுதான். அதனை ஆணவம் என்னும் பெருநோய் பிடித்துள்ளது. இந்த ஆணவம் ஆன்மாவுடன் இருக்கும்போது பல்வேறு துன்பங்களை அது பெற்றுவருகிறது. இந்த ஆன்மாவிற்கு இறைவன் வைத்திய நாதனாக வந்து சில தத்துவங்களை, கருவி, காரணங்களை அளிக்கிறான். அப்போதும் அந்த ஆணவம் ஆன்மாவை விட்டு நகரவேயில்லை. இருப்பினும் அருளின் அளவும் பெருமையும் கூடக்கூட ஆணவம் விலகும். ஆணவம் விலகினால் மீண்டும் கேவல நிலைக்கு ஆன்மா திரும்பாது. சுத்தநிலைக்கே சாரும். இதுவே இவ்வினாவிற்கான பதிலாகும்.

இவ்வினா ஆன்மாவின் கேவல, சகல, சுத்த நிலை பற்றி எடுத்துரைக்கின்றது.

வினா.3

ஆன்மாவின் அறிவு புல்லறிவு ஆகும். அதாவது ஆன்மா பெற்றிருக்கும் அறிவு சிற்றறிவு ஆகும். அது ஏன் சிற்றறிவு எனப்படுகிறது என்றால் ஆன்மாவின் அறிவினால் அறியப்படுகின்ற அனைத்துப் பொருள்களும் அழியும் தன்மையையுடையன. எனவே ஆன்மா அறியும் அறிவு சிற்றறிவு ஆகின்றது. இறைவன் பேரறிவின் வடிவமானவன். அப்பேரறிவு மயமானவனைக் காணச்சில தத்துவ வழிகள் உண்டு. அவையே கருவிகள் ஆகும். அக்கருவிகள் முதலானவற்றால் ஆன்மா கொஞ்சம் அறிவைப் பெறுகின்றது. அவ்வறிவும் ஏகதேச அறிவு. முழுமையான அறிவு ஆகாது. ஒரு பக்க அறிவே ஆகும். ஏனெனில் உடல் முதலான கருவிகள் அறிவிக்க ஆன்மா அறிவதே அல்லாமல் தானாக அறியத்தக்கதல்ல. எனவே அவ்வறிவும் குறைவுடையது. குறையறிவு பெற்ற ஆன்மாவால் எவ்வாறு நிறையறிவு பெற்ற இறைவனை முழுவதுமாக உணரமுடியும் என்பது மூன்றாம் கேள்வியாகும். 'ஞானமலை போன்ற குருவே! ஆணவமலம் துன்புறுத்தாத வண்ணம் எனக்குப் பேரறிவு எப்பொழுது கிடைக்கும்?' என்று தன்னையும் உளப்படுத்தி இக்கேள்வியை உமாபதி சிவனார் கேட்கின்றார்.

இதற்கான பதில்- ஆன்மாவிற்குள் மூவகை அறிவுகள் உள்ளன. அவை பசு ஞானம், பாச ஞானம், பதி ஞானம் ஆகியன வாகும். பசு ஞானம் குறைவுடையது. பாச ஞானம் ஏகதேச அறிவினை உடையது. பதி ஞானம் என்பதும் ஆன்மாவிற்குள் உறைந்து கிடக்கின்றது. பசு ஞானமும், பாச ஞானமும் ஆன்மாவை வழிநடத்தும்போது ஆன்மாவிற்குள் இருக்கும் பதி ஞானம் வெளிப்படாமல் மறைந்து நிற்கின்றது. இவ்விரண்டு ஞானங்களும் கீழ்நிலைப்படும்போது, பதி ஞானம் வெளிப்பட ஆரம்பிக்கின்றது.

வினா. 4

ஆன்மாவிற்கு ஐந்து அவத்தைகள் (ஐந்து படிநிலைகள்) ஏற்படுகின்றன. அவை நனவு, கனவு, சுழுத்தி(உறக்கம்), துரியம்

(பேருறக்கம்), துரியாதீதம்(உயிர்ப்படக்கம்) என்பன வாகும். இந்த ஒவ்வொரு நிலையிலும் ஆன்மாவானது நின்று கடந்து போக வேண்டும். நனவின்போது முப்பத்தைந்து கருவிகள் செயல்படுகின்றன. கனவின்போது இருபத்தைந்து தத்துவங்கள் தொழிற் படுகின்றன. உறக்கத்தின்போது பிராணன், சித்தம், புருடன் என்ற மூன்றும் தொழிற்படுகின்றது. பேருறக்கத்தில் பிராணன், புருடன் மட்டும் செயல்படும். உயிர்ப்படக்கத்தில் புருடன் மட்டும் தொழிற்படும். இவ்வகையில் தத்துவக் கருவிகளைக் கடந்து ஆன்மா உயிர்ப்படக்கத்தைப் பெறவேண்டும்.

நனவும், கனவும், உறக்கமும் ஆன்மாவின் வாழ்வில் நாள்தோறும் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. பேருறக்கம், உயிர்ப்படக்கம் இதனை நோக்கி ஆன்மா பயணிக்கவேண்டும். நனவில் நடந்ததைக் கனவில் உணரமுடிவதில்லை. கனவில் நிகழ்ந்ததை அப்படியே நனவில் சொல்ல முடிவதில்லை. நனவு வேறு. கனவு வேறு. இந்த இரண்டையும் இந்த ஆன்மா அனுபவிக்கின்றது. நனவு நிலையிலும், கனவு நிலையிலும் தொழிற்படும் கருவிகள் வேறு வேறாக இருப்பதால் ஒன்றினால் ஒன்றை உணரமுடியாத நிலை ஆன்மாவிற்கு ஏற்படுகின்றது. இந்த நிலையில் ஆன்மா எவ்வாறு அவத்தைகளை அறிந்து கொள்ள இயலும், இந்த அவத்தைகளை எவ்வாறு கடந்து செல்லமுடியும் என்பது நான்காம் கேள்வியாகும்.

இதற்கான பதில்

சைவ சித்தாந்தம் சொல்லும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களில் மேல் படிநிலைகளாக அமைவன சுத்த தத்துவங்களும், வித்தியா தத்துவங்களும் ஆகும். சிவம், சக்தி, சாதாக்கியம், ஈசுவரம், சுத்த வித்தை என்ற ஐந்து சிவ தத்துவங்களும், காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், மாயை ஆகிய ஆறு (புருடன் நீங்கிய) வித்தியா தத்துவங்களும் ஆன்மாவின் அவத்தைகளுக்கு உரியது அல்ல. இவை செயல்பட, தொழிற்படுத்தப்பட ஆன்மாவானது அவத்தைகளை அறிந்து கொள்ளும். அவத்தைகளைக் கடக்க முற்படும். இதற்குப் பேரருள் துணைசெய்யும்.

இந்தக் கேள்வியின் வழியாக உயிரானது ஐந்து அவத்தைகளை உணர்ந்து கொள்ளும் முறை பற்றி அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

வினா. 5

ஆன்மா அறிந்து கொள்ளுகிற பொருள்களெல்லாம் அசத்துப் பொருள்கள். அறிவற்ற பொருள்கள். இதனை இயக்குகின்ற தத்துவக் கருவிகளையும் இயக்கும் அறிவு ஆன்மாவிற்கு வாய்க்கவில்லை. ஆன்மாவானது தானாக இறை பேரறிவை அடையவும் இயலாது. இப்படி இருக்கையில் ஆன்மா யாரை அறியப் போகிறது. எப்போது அறியப்போகிறது. எதனால் எப்படி அறியப் போகின்றது. அதற்குத் திருவருள் தரிசனம் கிடைக்குமா, கிடைக்காதா என்பதை என் குருவான நீவிர் உரைக்க வேண்டும் என்பது ஐந்தாவதாக எழுப்பப்படும் கேள்வியாகும்.

இதற்கான பதில்

உயிரானது சிற்றறிவு உடையது. பாசம் அதனைக் கட்டுப் படுத்தித் தனக்குள் அழுத்தி வைத்திருக்கின்றது. இருந்தாலும் பதியைப் பற்றிய அறிவும் ஆன்மாவிற்குள் இயல்பாக அமைந்துள்ளது. இதன் காரணமாகப் பாசத்தையும், பதியையும் அறிந்ததாக ஆன்மா விளங்குகின்றது. ஆனால் பாசம் பதியை அறியாது. பதி பாசத்தில் சாராது. ஆன்மா மட்டுமே பதியையும் அறியும். பாசத்தையும் அறியும். பாசத்தில் இருக்கும்போது அது பாசக் கட்டுக்குள் உழல்கின்றது. பதி ஞானம் வாய்க்கப்பெறும்போது அதற்குப் பாசக்கட்டுகள் நீங்கிப் பதியின் தரிசனம் கிடைக்கப் பெறுகிறது.

உணவு உண்பவன் உண்கலத்தை ரசித்தால் உணவினை ருசிக்க முடியாது. உணவை ருசித்தால் உண்கலத்தை ருசிக்க முடியாது. பாசத்தின் வயப்பட்டால் ஆன்மா இறைவனை அடைய முடியாது. பதியின் வயப்பட்டால் பாசம் அதனை அணுகாது விட்டுவிடும்.

வினா.6

சிற்றறிவு கெட்டால் பேரறிவு வாய்க்கப்பெறும் என்பது மேற்பாடலின் வழியாகப் பெறப்பட்ட கருத்து. சிற்றறிவு

கெட்டுப்போனால் அறிவற்ற நிலை அல்லவா வந்து சேரும். எவ்வாறு அறிவில்லா நிலையில் பேரறிவு வந்து சேரும்? சிற்றறிவு கெடக் கெடப் பேரறிவு வந்து சேரும் என்றாலோ சிற்றறிவு இருக்கின்ற வரை பேரறிற்கு இடம் இருக்காதே என்று அடுத்த வினா அமைகின்றது.

இதற்கான பதில்

செம்பினைப் பொன்னாக்கும் வித்தை உலகத்தில் உண்டு. இதற்காக இரச குளிகை ஒன்று செய்யப்பெறும். இந்த இரச குளிகையை செம்பினில் இட ஒரு கட்டத்தில் பொன் கிடைத்து விடும். செம்பாக இருப்பது ஆன்மா. தங்கமாக இருப்பது இறை. இரசகுளிகை செம்பில் உள்ள களங்கத்தைப் போக்கி அதனைத் தங்கமாக உரிய நேரத்தில் மாற்றும். இந்தத் தன்மைபோல உயிரில் உள்ள களங்கத்தைப் போக்கினால் பேரறிவு வந்து சேர வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆன்மாவிற்காகக் கட்டுக்களை அழித்து விட்டால் சிற்றறிவு கெட்டுப்போகும் என்பதற்கோ, எதுவுமே இருக்காது என்பதற்கோ இடமில்லை. சிற்றறிவு குறையக் குறைய பேரறிவு அந்த இடத்தில் நிரம்பிட வாய்ப்பு வந்து சேரும்.

இப்பாடல் பாச நீக்கம் பற்றிய பாடல் ஆகும்.

வினா. 7.

முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் எனப்படும் கருவிகள் இறைவனைத் தானாகக் காட்டாது. ஆன்மாவின் அறிவானது இறைவனை அறியும் பேராற்றல் பெற்றது இல்லை. இப்படி இருக்கும்போது இறைவனை ஆன்மா எவ்வாறு உணர்ந்து கொள்ளும் என்பது அடுத்த கேள்வியாகும்.

இதற்கான பதில்

ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமாக அமையக்கூடியது. அது பாசக் கட்டுடன் இருக்கும்போது பாசத்தில் திளைக்கும். பதிஞானத்தில் கூடும்போது பதியோடு கலக்கும். ஆன்மா வானது தனக்குள்ள சிற்றறிவு, முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் என்ற கருவிகள் ஆகியனவற்றைக் கொண்டு பதிஞானத்தின் பக்கம் திரும்பிவிட்டால் அதற்குப் பேரறிவான நிலை கிடைக்கத் தொடங்கிவிடும்.

வினா.8.

இறைவன் அருவம், உருவம், அருவுருவம் என்ற நிலைகளில் இருக்கின்றார். உருவமில்லா நிலை அருவம் ஆகும். உருவத் தோடு இருக்கும் நிலை உருவம் ஆகும். உருவமும் இல்லாமல் அருவமும் இல்லாமல் இருக்கும் நிலை அருவுருவம் எனப்படும். இறைவன் உருவம் உடையவனா, அருவம் சார்ந்தவனா இல்லை அருவுருவம் சார்ந்தவனா? அருவுருவம் சார்ந்தவன் என்றால் ஒரு பொருள் எவ்வாறு இரண்டு நிலைகளில் இருக்க முடியும் என்று இறைவன்திருமேனி பற்றிய ஐயத்தை இவ்வினா எழுப்புகின்றது.

இதற்கான பதில்

இறைவன் உலகத்துப் பொருள்கள் அனைத்திலும் இருக்க வேண்டியவன் என்பதால் அருவம், உருவம், அருவுருவம் என்ற மூன்று நிலைகளில் நிற்க வேண்டியவனாகின்றான். மண், நீர் ஆகிய பருப்பொருள்களுக்கு அவன் பருப்பொருளாக நின்று உருவம் ஏற்கிறான். காற்று, வான் போன்ற நுண்பொருள்களுக்கு நுண்பொருளாக நிற்க வேண்டுவதால் அருவத்தன்மை பெறுகின்றான். நெருப்பு போன்ற நுண்மையும் பருமையும் கொண்ட பொருள்களில் இருக்க வேண்டுவதால் அவன் அருவுருவ நிலை பெறுகின்றான்.

இறைநிலையின் வடிவம் என்பது அருள் நிலையே ஆகும். இந்த அருள் நிலையைச் சக்தி என்று உரைக்கலாம். சக்தி நிலை என்பது ஞானநிலை. இந்த ஞானநிலையில் உள்ள இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு விடுதலை அளிக்கும் பொருட்டு உருவம் கொள்ளுகின்றான். எனவே அவன் அருவமாகவும், உருவமாகவும், அருவுருவமாகவும் அமைய வேண்டியவன் ஆகின்றான்.

வினா. 9

ஆன்மா மூவகைப் பட்டதாகும். மும்மலம் பெற்ற சகலர், இருமலம் பெற்ற பிரளயாகலர், ஒரு மலம் பெற்ற விஞ்ஞானகலர் ஆகிய இவர்களுக்கு எவ்வாறு இறைவன் அருள்

செய்கிறான் என்பதே ஒன்பதாம் கேள்வியாகும். குறிப்பாக இருமலம் பெற்றவர்களுக்கு உடம்பு இல்லை. இவர்கள் எவ்வாறு வினைப் பயனை அனுபவிப்பார்கள் என்பதும் இதனுள் அமைந்துள்ள மற்றொரு கேள்வியாகும்.

இதற்கான பதில்

இறைவன் இம்மூவர்க்கும் முறையே தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய நிலைகளில் நின்று அருள்புரிவான். அதாவது விஞ்ஞானகலருக்கு உள்நின்று தன்மைநிலையில் உணர்த்துவான். பிரளயாகலருக்கு முன்னிலையாக நான்கு தோள்களும், மூன்று கண்களும், மானும் மழுவும ஏந்தி அருள்செய்வான். சகலருக்கு குருவடிவமாகப் படர்க்கையாக நின்று அருள்வான்.

வினா.10

ஆன்மா இறைவனுடன் எவ்வகைத் தொடர்புடையதாக உள்ளது என்பது அடுத்த கேள்வியாகும். பிரம்மம் என்ற ஒரு பொருளே இறைவனும் சீவர்களுமாகப் பிரிந்து நின்று முக்தி நிலையில் ஒன்றாய் இணைகின்றன என்று சிலர்கருதுகின்றனர். அவ்வாறு இரு பொருள்கள் உள்ளது என்று கொண்டால் பிரம்மத்தில் இருந்து பிரிந்ததுவே இறைவன் என்றாலும், பிரம்மத்தில் இருந்து பிரிந்ததுவே ஆன்மா என்றாலும், இவை இரண்டும் சமத்தன்மை பெற்றனவாக இறைவனுக்கு இணையானதாக ஆன்மா ஆகிவிடும்.

இன்னும் சிலர் பொருள்கள் இரண்டு. ஒன்று ஆன்மா. மற்றொன்று இறை. இவை முக்தியில் ஒன்றாய் இணைகின்றன என்று கருதுகின்றனர்.

இவ்விரு கருத்துகளில் எது ஏற்புடையது? ஆன்மா எவ்வகை நிலையில் இறைவனுடன் விளங்குகின்றது?

உயிர் ஒரு தனிப் பொருள். அது கேவலநிலையில் ஆணவத் தோடு ஒன்றி நிற்கின்றது. சுத்தநிலையில் சிவபரம்பொருளுடன் ஒன்றி நிற்கின்றது. இறைவன் ஆன்மாவுடன் ஒன்றாய், வேறாய், உடனாய் நிற்கின்றான். இந்நிலைக்குப் பெயர் சுத்தாத்துவிதம் என்பதாகும்.

வினா.11.

‘முக்தி என்றால் என்ன?’ என்ற வினா அடுத்துக் கேட்கப் பெறும் வினாவாகும். காண்கின்ற ஆன்மா, காட்டுகின்ற சிவம், காட்டப்படுகின்ற பொருள் என்ற மூன்றையும் அடிப்படையாக வைத்தே முக்தி என்பது அமைய வேண்டும். முக்திநிலையில் இம்மூன்று பொருள்களும் தன் தன்மையுடன் இருக்குமா, அல்லது அழியுமா என்பது தான் இங்கு எழுப்பப்பெற்றுள்ள கேள்வி.

இதற்கான பதில்

சைவ சித்தாந்த அடிப்படையின்படி முக்தி நிலை என்பது ஆன்மா, இறைவன், காட்டப்படும் பொருள் என்ற மூன்றின் அடிப்படையிலேயே நிகழ்கின்றது. இம்மூன்று பொருள்களில் ஆன்மா காட்சிப் பொருளை விட்டு நீங்கி இறைதிருவருளில் பொருந்தும். இறைதிருவருளில் பொருந்துவதே முக்தியாகும்.

வினா.12

ஆன்மாவானது வினையை வினைப்பயனை நுகரும் பொழுது இறை பரம்பொருள் உடன் நிற்கிறது என்றாலும் அதனை ஆன்மா உணருவதில்லை. வினையைச் செய்து வினைப்பலனை அனுபவித்துத் துன்பத்திலேயே அது உழலுவதைச் செய்து வருகின்ற நிலையில் எவ்வாறு இறைவனை அடைய இயலும் என்பது நிறைவான கேள்வி.

இதற்கான பதில்

வினைகள், வினைப்பயன்கள் இவற்றை ஆன்மாவிற்கு அளிப்பவனே இறைவன்தான். படிப்படியாக வினைகளை வினைப்பயன்களை ஆன்மாவிற்கு அளித்து வினைகளில் இருந்து, இறைவன் ஆன்மாவை விடுவிக்கின்றான். விடு வித்த பிறகு அவனருளால் ஆன்மா சிவானந்தப் பெருவாழ்வைப் பெற்றுவிடும் என்பது மேற்கேள்விக்கான பதிலாகும்.

இதனைச் சிவபோக இயல்பு என்று குறிக்கலாம்.

இவ்வகையில் ஆன்மா இறைவனை அடைவதற்கான வழிவகைகளைக் கேள்விகளாகக் கேட்டு அவற்றின் பதில்களை உய்த்துணர வைத்துள்ள அருமையான நூல் வினா வெண்பா வாகும்.

நூலைப் பற்றிய பதிப்பு வரலாறு

இந்நூலுக்குத் திருவாவடுதுறை சார்ந்த நமச்சிவாயத் தம்பிரான் ஒரு உரை வரைந்துள்ளார். சி.சு. மணி அவர்களின் தெளிவுரையோடு வந்த மெய்கண்ட நூல்கள் ஏழு என்ற நூல் (1993) குறிக்கத்தக்க ஒன்று. கு. வைத்தியநாதன் அவர்கள் உரையுடன் வந்துள்ள சித்தாந்த அட்டகம் என்ற நூலும் (1995) இதனை உள்ளடக்கியுள்ளது. முனைவர் பழ.முத்தப்பன் உரையுடன் வெளிவந்துள்ள சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் என்ற நூலும் (2009) இதற்கு அணி செய்வதாக உள்ளது.

நூல் பற்றி ஆய்வாளர்களின் கருத்துகள்

வினா வெண்பாவைப் பற்றி ஆய்வறிஞர்கள் கருத்துகளைத் தெரிவித்துள்ளனர்.

“சைவ சந்தான குரவர்களுள் நான்காமவராகிய உமாபதி சிவம் அருளிச் செய்த நூல்களுள் ஒன்று வினா வெண்பா என்னும் இந்தநூல். உந்திகளிறு உயர்போதம் என்று தொடங்கும் வெண்பா பதினான்கு மெய்கண்ட சாத்திரங்களையும் குறிப்பிடுகிறது. ஆசிரியர் உமாபதி சிவத்தின் சிவப்பிரகாசம், திருவருட் பயன் ஆகிய நூல்களின் பெயர்களை அடுத்து வினா வெண்பா அதனுள் குறிப்பிடப்படுகிறது. எனவே மெய்கண்ட நூல்களுள் இந்நூல் ஒன்பதாவது இடத்தைப் பெறுகிறது எனலாம்.

இந்நூல் மொத்தம் பதின்மூன்று வெண்பாக்களால் அமைந்துள்ளது. இவற்றுள் முதல் பன்னிரண்டு வெண்பாக்களும் உமாபதி சிவனார் தமது ஆசிரியராகிய மறைஞானசம்பந்தரிடம் கேட்கும் வினாக்களாக அமைந்துள்ளன. பதின்மூன்றாவது வெண்பா நூற்பயனைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

இந்நூலில் கேட்கப்படும் வினாக்கள் யாவும் சைவ சித்தாந்த மெய்ப்பொருள் இயலில் எழுகின்ற நுட்பமான ஐயங்களைத் தெரிவிப்பதாக உள்ளன. எழுப்பப்பட்ட வினாக்களுக்கு விடைகள் தரப்படவில்லை. சைவ சித்தாந்தப் பயிற்சி உடையோர் இவ்வினாக்களுக்கு விடைகளை நுணுகி ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ள இயலும். அவ்வாறு அறிவார்க்குச் சித்தாந்த சாத்திரங்களில் தெளிவு உண்டாகும் எனக் கருதி ஆசிரியர் வினாக்களைத் தொடுப்பதோடு அமைந்தார் எனக் கொள்ளலாம்'' என்ற இவ்வாய்வுரை சி.சு. மணி அவர்களுடையதாகும். (மெய்கண்ட நூல்கள் ஏழு.ப 42)

''சிவப்பிரகாசத்தையும் திருவருட்பயனையும் பயின்ற பிறகு கிடைத்திருக்கும் சைவ சித்தாந்தப் பயிற்சியால் விடை உணர்ந்து கொள்ள முடியும் என்ற அடிப்படையில் இந்நூலில் வினா மட்டும் அமைந்துள்ளது என்று கருதலாம்.

''இந்நூலில் வாழ்த்து, அவையடக்கம் ஆகிய பகுதிகள் இடம்பெறவில்லை. ஆசிரியருடைய பெருமைகள் ஒவ்வொரு வெண்பாவிலும் இருப்பதால் அதுவே வாழ்த்தாக அமைகின்றது. பணிவுடன் வினா கேட்பதால் அவையடக்கம் தேவையில்லை என எண்ண முடிகின்றது'' என்ற கருத்து பழ. முத்தப்பன் அவர்களின் கருத்தாகும். (சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள்.ப.987)

நூலின் பாடல்கள்

இந்நூல்கிறுநூல் என்பதால் இதிலுள்ள பாடல்கள் அனைத்தும் இங்குத் தரப்படுகின்றன. முக்கியமான ஆழமான அடிகள் கோடிட்டுக் காட்டப்பெற்றுள்ளன. அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

பாடல் எண்.1

நீடும் ஒளியும் நிறையிருளும் ஓரிடத்துக்

கூடல் அரிது கொடுவினையேன் - பாடு இதன்முன்

ஒன்றவார் சோலை யுயர்மருதைச் சம்பந்தா

நின்றவாறு எவ்வாறு நீ.

திருவருட் பயன்

பாடல் எண். 2

இருளில் ஒளிபுரையும் எய்துங் கலாதி
மருளின் நிலையருளும் மானும் - கருவிஇவை
நீங்கில் இருளாம் நிறைமருதச் சம்பந்தா
நங்கு உன் அருளால் என்பெற.

பாடல் எண். 3

புல்லறிவு நல்லுணர்வது ஆகா பொதுஞானம்
அல்லதுஇலது உள்ளது எனில் அன்னியமாம் - தொல்லைஇருள்
ஊனம் மலையாவாறு உயர்மருதச் சம்பந்தா
ஞானமலை ஆவாய் நவில்.

பாடல் எண். 4

கனவு கனவு என்று காண்பு அரிதாம் காணில்
நனவில் அவைசிறிது நண்ணா - முனைவன்அருள்
தான் அவற்றில் ஒன்றா தடமருதச் சம்பந்தா
யான் அவத்தை காணுமாறு என்.

பாடல் எண். 5

அறிவு அறிந்தது எல்லாம் அசத்து ஆகும் ஆயின்
குறிஇறந்த நின்உணர்வில்கூடா - பொறிபுலன்கள்
தாமாய் அறியா தடமருதச் சம்பந்தா
யாம் ஆர்அறிவார் இனி.

பாடல் எண். 6

சிற்றறிவு முன்சிதையில் சோர்வார் இன்றாம்சிறிது
மற்றுஅதனில் நிற்கில் அருள் மன்னாவாம் - துற்றமுகில்
மின்கொண்ட சோலை வியன்மருதச் சம்பந்தா
என்கொண்டு காண்பேன் யான்.

பாடல் எண். 7

உன்னரிய நின்உணர்வு அது ஓங்கியக்கால்ஒண் கருவி
தன்அளவு நண்ணரிது தான் ஆகும் - என்அறிவு
தான் அறிய வாரா தடமருதச் சம்பந்தா
யான்அறிவது எவ்வாறு இனி.

பாடல் எண். 8

அருவேல் உரு அன்று உருவேல் அரு அன்று
இருவேறும் ஒன்றிற்கு இசையா - உருஓரில்
காணில் உயர்கடந்தைச் சம்பந்தா! கண்ட உடல்
பூனும் இறைக்கு என்னாம் புகல்.

பாடல் எண். 9

இருமலத்தார்க்கு இல்லை உடல்வினைஎன் செய்யும்
ஒருமலத்தார்க்கு ஆரை உரைப்பேன் - திரிமலத்தார்
ஒன்றாக உள்ளார் உயர்மருதச் சம்பந்தா!
அன்றாகி ஆமாறு அருள்.

பாடல் எண்.10.

ஒன்று இரண்டாய் நின்றுஒன்றில் ஓர்மையதாம் ஒன்றாக
நின்றுஇரண்டாம் என்னில் உயிர் நேராகும் - துன்றுஇருந்தார்
தாங்கியவாழ் தன்கடந்தைச் சம்பந்தா! யானாகி
ஓங்கியவாறு எவ்வாறு உரை.

பாடல் எண். 11

காண்பானும் காட்டுவதும் காண்பதுவும் நீத்துஉண்மை
காண்பார்கள் நன்முத்தி காணார்கள் - காண்பானுங்
காட்டுவதும் காண்பதுவும் தன்கடந்தைச் சம்பந்தன்
வாட்டும்நெறி வாரா தவர்.

பாடல் எண். 12

ஒன்றி நுகர்வது இவன்ஊனும் உறுதொழிலும்
என்றும் இடையில் இடமில்லை - ஒன்றித்
தெரியா அருள்மருதச் சம்பந்தா! சேர்ந்து
பிரியாவாறு எவ்வாறு பேசு.

பாடல் எண். 13

அருளால் உணர்வார்க்கு அகலாத செம்மைப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருந்தித் - தெருளா
வினாவெண்பா உண்மை வினாவாரேல் ஊமன்
கனாவின்பால் எய்துவிக்கும் காண்

போற்றிப் பஃறொடை வெண்பா

நூல் அறிமுகம்

சித்தாந்த சாத்திர நூல்களில் பத்தாவதாக வைக்கப் பெற்றுள்ளது போற்றிப் பஃறொடை வெண்பாவாகும். இதனை எழுதியவர் உமாபதிசிவாசாரியார். வெண்பா என்பது பெரும்பாலும் நான்கு அடிகளில் எழுதப்படுவது. ஆனால் பல அடிகளில் வெண்பா எழுதப்பட்டால் அது பஃறொடை வெண்பா என்றழைக்கப்பெறும். பல தொடை (பஃறொடை) என்பது பல அடிகளைக்கொண்டது என்பதற்கான பொருளாகும். உமாபதிசிவாச்சாரியார்தன் ஆசிரியரான மறைஞானசம்பந்தரை இறைபரம்பொருளாகவே கருதிப் பதினான்கு போற்றிகள் சொல்லி வணங்கியுள்ளார். எனவே இந்நூலைப் பதினான்கு பகுதிகளாகப் பிரித்துக் கொள்ள முடிகின்றது.

நூலைப் பற்றிய ஆய்வுரை

போற்றிப் பஃறொடை என்ற இந்நூல் நெடிய பாடலாக விளங்குகின்றது. இந்நூலினுள் ஆங்காங்கே போற்றி என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இப்போற்றி என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்ற ஒவ்வொரு இடமும் ஒவ்வொரு படிநிலை ஆகும். ஆன்மா இப்படிநிலைகளில் ஏறிச் சிவ போகத்தைப் பெறும் நிலையில் இந்நெடும்பாடல் புனையப் பெற்றுள்ளது.

உயிரின் பிறப்பு, அது உடல் எடுக்கும் திறம், அவ்வுடலின் வழியாக முப்பத்தாறு தத்துவங்களைக் கடந்து சிவபோக நிலையை அனுபவிக்கும் திறம் ஆகியன இதனுள் உணர்த்தப் பெறுகின்றன. குறிப்பாக மறைஞான சம்பந்தர் என்ற தன் ஆசாரியனை எந்நேரமும் போற்றித் தொழும் உமாபதிசிவாசாரியாரின் ஆசிரிய அனுபவத்தை இந்நூல் எடுத்துரைக்கின்றது.

திருவருட் பயன்

மூலாதாரத்தில் அடைபட்டுக் கிடக்கும் உயிரைத் துரியாதீதம் என்ற நிலை வரை அழைத்துச் சென்று முக்தி வழிப்படுத்தும் ஞான மார்க்கத்தை இந்நூல் அறிவிக்கின்றது. ஏகான்மவாதிகள், சிவசமயவாதிகள் ஆகியோரை இந்நூல் மறுத்துரைக்கின்றது.

சாதாரண சகல நிலை பெற்ற ஆன்மாவும் இறைவனை குருவின் வழியாக எளிமையாக அடைய முடியும் என்ற நம்பிக்கையை இப்போற்றி நூல் தருகின்றது. இது செய்ந்ன்றி அறியும் நூல் ஆகும். சகலநிலையில் உள்ள ஆன்மாவை எவ்வித பிரதிபலனும் கருதாமல் முத்தி நிலை அடையச் செய்தமைக்காக ஆசிரியருக்குப் போற்றி சொல்லி இந்நூல் வணங்குகின்றது. முத்தி நிலை என்ற பேரொளி நிலையை அடைய வழி காட்டிய குருவிற்குப் போற்றி செய்தலைத் தவிர வேறு எக்கைமாறும் சகல ஆன்மாவால் செய்ய முடியாது.

நூல் தரும் செய்திகள்

போற்றி-1 ஆனந்த நடன வணக்கம்

தாமரை மலரைத் தனது இருப்பிடமாகக் கொண்டு விளங்குகின்ற பிரம்மனும், தேவர்களும், தேவர்களின் தலைவனான இந்திரனும், திருமகளைத் தன் மார்பில் கொண்டுள்ளவரும் கௌத்துவமணியை அணிந்தவருமான திருமாலும், ஞானிகளின் நாவில் விளங்கும் நான்கு வேதங்களும், வேதங்களின் முடிவுமாகிய உபநிடதங்களும், அறிவை விளக்கும் விந்து தத்துவமும், அதற்கு ஆதாரமாக விளங்கும் நாத தத்துவமும், இவற்றுக்கெல்லாம் முடிவாக விளங்கும் பிரணவ தத்துவமும் ஆக இவற்றுக்கெல்லாம் அப்பால் நிற்பவர் சிவபரம்பொருள்.

இவர் ஆன்மாக்களின் பிறவித் தளைகளை அறுத்தெறிவதற்காக, சிறந்த இரத்தினங்கள் பொருந்திய இருப்பிடமான சிற்றம்பலமாகிய சிதம்பரம் என்ற திருநகரில் ஆனந்த நடனக் காட்சியை இயற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். அவரின் பேரொளி பொருந்திய உருவத்திருமேனி நம்மைப் பேணிக் காக்கட்டும். அவரைப் போற்றுவோம்.

போற்றி-2 இறைவனின் தொழில்

இவ்வுலகில் எண்ணற்ற உயிர்கள் பிறக்கின்றன. வாழ்கின்றன. இறக்கின்றன. இவற்றைப் படைத்தும், காத்தும், தன்னிடத்தில் இளைப்பாறுமாறு ஒடுக்கியும் இறைவன் தொழில் படுத்துகிறான். இறைவனுக்குரிய தொழில்கள் ஐந்து. அவை பிறப்பித்தல், காத்தல், மறைத்தல், அருளல், ஒடுக்குதல் என்பனவாகும். இவற்றில் மறைத்தல், அருளல் ஆகியன முறையே காத்தல், ஒடுக்குதல் ஆகியவற்றில் அடங்கி விடுவதால் இங்கு உமாபதிசிவாசாரியரால் மூன்று மட்டுமே சுட்டப் பெற்றன.

இவ்வாறு இறைவன் ஐந்தொழில்களை ஆற்றித் தான் மட்டும் கால எல்லைக்கு உட்படாதவனாக விளங்குகின்றான். அவனுக்கு அந்தம், அடி, நடு என்ற எந்திலையும் கிடையாது. இவற்றைக் கடந்து நிற்கின்ற தனிப் பரம்பொருளைப் போற்றி வணங்குவோம்.

போற்றி- 3. ஆன்மாக்களுக்கும் ஆணவ மலத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு

நெல்லில் அரிசி பயன்படுகின்ற பொருள். அதனோடு கலந்துள்ள உமியும்தவிடும் நீங்கவே அரிசிகிடைக்கும். நெல்லில் அரிசி, உமி, தவிடு கலந்திருப்பது போல ஆன்மக் களுடன் ஆணவம், கன்மம், மாயை போன்றன கலந்திருக்கின்றன. செம்பில் களிம்பு என்ற குறை எவ்வளவு கழுவினாலும் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கும். அதுபோல ஆணவத்தை எவ்வளவு போக்கினாலும் அது ஆன்மாவை விட்டு விலகிவிட்டது போலத் தோன்றினாலும் விலகாமல் உடனாகவே இருக்கும். கடல் நீரில் உப்பு என்பது என்றைக்குத் தோன்றியது என்று சொல்லமுடியாது. எப்போது நீங்கும் என்றும் சொல்லமுடியாது. அதுபோல ஆணவமும் என்றைக்கு ஆன்மாவுடன் கலந்தது, என்றைக்கு நீங்கும் என்றும் சொல்ல முடியாது. இந்த உவமைகளைத் தாண்டி என்றைக்கும் நிலைத்த பேறுடையதாக ஆன்மாவுடன் ஒட்டிக்கொண்டு அதனை அடக்கி ஆண்டு கொண்டிருப்பது ஆணவம் என்ற மூலமலமாகும். இது எல்லா உயிர்களையும் தன் ஆளுகைக்குள் அடக்கிவிடும்.

திருவருட் பயன்

ஆணவம் ஆன்மாவிற்குள் எவ்விடத்தில் உறைகிறது என்று சொல்லமுடியாத அளவிற்குக் கலந்துள்ளது. விறகில் நெருப்பு மறைந்திருப்பதுபோல அது விளங்குகின்றது. பாம்பு தன்னிடத்தில் மணியைப் பொதிந்து வைத்திருப்பது போல ஆணவம் ஆன்மாவிற்குள் விளங்குகின்றது. இதன் காரணமாக ஆன்மாக்கள் அனைத்தும் ஆணவ வயப்பட்டுச் செயல் கீழ்மைப் பட்டு விளங்குகின்றன.

இவ்வான்மாவை மேலேற்றம் செய்வதற்காகக் குருடருக்கு அவர் கையில் உள்ள கம்பு வழிகாட்டுவதைப்போல இறைவன் மாயையைக் கூட்டுவிக்கின்றான். இம்மாயையின் காரணமாக ஆன்மா தனக்கான ஒரு உடலைப் பெறுகின்றது. நல்வினை, தீவினைப் பயன்களை இந்த உடலுடன் கூடிய ஆன்மா பெறுகின்றது. பலப்பல பிறவிகளை எடுத்துத் தனக்கான வினைப்பயனை ஆன்மா அனுபவிக்கின்றது. மலநீக்கம் மெல்ல உயிர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்து, எல்லையற்ற பேரின்பத்தைத் தரும் இறைவனின் பெருங்கருணைக்குப் போற்றி.

போற்றி-4. உடலின் தோற்றம்

ஆன்மாவானது தன் வினைப் பயனுக்குரிய பிறப்பை இறைவனால் தந்து உதவ அதனைப் பெறுகின்றது. பிறவிகளுள் சிறந்த பிறவி மனிதப்பிறவி. இதனை அடைவது என்பதே ஆன்மாக்களுக்குக் கிடைத்த மிகப் பெரும் சிறப்பாகும். இந்த மனித உடல் தோன்றும் முறைமை பின்வருமாறு.

அழகு பொருந்திய தந்தையும் தாயும் சிற்றின்பத்தால் கலக்கின்றனர். அப்போது புல்லின் நுனி பனித்துளி போலத் தோன்றும் தந்தையின் சுக்கிலமானது தாயின் கருப்பையில் உள்ள சுரோனிதத்துடன் இணைகின்றது. இவ்வாறு இணைந்த நிலையில் கருவானது உருவாகின்றது. இந்தக் கருவானது மற்ற தாக்குதல்களுக்கு ஆளாகாமல் குழந்தையாக வளர இறைவனால் அந்நிலையில் மிகுந்த காப்பிற்கு உள்ளாகின்றது.

பின்பு இக்கருவிற்குக் கை, கால்களைத் தந்து, அழகுபடுத்தி யோகநிலைக்கு இறைவன் எடுத்துச் செல்கிறான். அதன்பின்

சிறிய யோனித்துவாரத்தின் வழி இவ்வுயிர் வரவேண்டுமே அது கடினமாயிற்றே எனக் கருதி அத்துவாரத்தைப் பெரிதாக்கி வெளியே குழந்தையாக வர வைக்கிறான். அவ்வாறு வரும் குழந்தையும் யோக நிலைப்பட்டது போல கரங்களைத் தலைக்குமேல் குவித்து வெளியே வருகின்றது. இத்தகைய உயிர் உருவாக்கம் செய்யும் இறைகருணைக்கு எங்கள் போற்றி.

போற்றி-5. குழந்தைப் பருவம்

குழந்தை பூமியில் பிறந்தவுடன் அதன் அறிவைப் பிரபஞ்ச மயக்கம் என்ற மாயை கவ்விக் கொள்கின்றது. இதன் காரணமாக யோக நிலையில் கருவினுள் இருந்து கொண்டிருந்த குழந்தை அந்த யோகநிலையைக் கைவிட்டுவிடுகின்றது. இந்தப் பிறவியைத் தொலைக்கவேண்டும் என்று இருந்த அந்த ஆன்மாவின் நோக்கம் பாழ்பட்டுவிடுகின்றது. பின்பு அக்குழந்தை நன்மை எது தீமை எது எனத் தெரியாமல் அலைப்புறுகிறது. இந்நேரத்தில் இறைவன் அதற்குப் பசியை ஏற்படுத்துகிறான். இப்பசியால் குழந்தை அழுகின்றது. இக்குழந்தை அழுவதைக் கண்டு தாய் மனம் இரங்குகிறாள். அவளின் மார்பில் ஊறும் இனிய பாலை அக்குழந்தைக்குத் தருகிறாள். குழந்தை பால் உண்டு தன் பசியாறுகிறது. குழந்தைக்குப் பால் தந்து அமைதி பெறுகிறாள் தாய். குழந்தை, தாய் என்ற இருவருக்கும் ஒரு அன்புப் பிணைப்பு ஏற்படுகிறது. இதுவே ஆன்மாவிற்கு ஏற்பட்ட முதல் கட்டு ஆகும். இவ்வாறு காத்து வளர்க்கும் இறைகருணைக்குப் போற்றிகள்

போற்றி.6. பால், விருத்த, வயோதிகப் பருவங்கள்

கருவில் இருந்த காலத்திலும், குழந்தைப் பருவத்திலும், பால் பருவத்திலும், இளைஞனான பருவத்திலும், வயதான காலத்திலும் இறைவன் ஆன்மாவைக் காத்து வருகின்றான். மயக்கத்தோடு வளரும் இவ்வான்மாவின் நிலை சகலநிலை எனப்படுகிறது.

இந்தச் சகல நிலையில் இருந்து அதனை விடுவிக்கும் பொருட்டு முப்பத்தாறு தத்துவங்களை இறைவன் அதற்குக் காட்டுகின்றான். அதோடு மட்டுமில்லாமல் இந்த ஆன்மாவுடன்

தானும் கலந்து நின்றே பேருதவி செய்துவருகின்றான். இக் கருணைக்கு எம்முடைய போற்றிகள்.

போற்றி-7, ஐந்து அவத்தைகள்

தற்போது ஆன்மாவானது சகல நிலையில் நிற்கின்றது. அதனிடத்தில் ஐந்து அவத்தைகள் இடம்பெற்று இருக்கும். அவை நனவு(சாக்கிரம்), கனவு(சொப்பனம்), உறக்கம் (உறக்கம்), பேருறக்கம் (துரியம்), உயிர்ப்படக்கம் (சுழுத்தி) ஆகியனவாகும்.

ஆன்மா அறியாமையில் கிடக்கும் இடம் மூலாதாரம் ஆகும். மூலாதாரம் என்பது கருவாயும் எருவாயும் சேரும் பகுதியாகும். இதனைப் பேருற்ற நிலை எனலாம். அங்குள்ள ஆன்மாவை மேலேற்றம் செய்யத் தத்துவங்கள் உதவுகின்றன.

ஆன்மாவானது மூலாதாரத்தில் அறிவற்றுக் கிடக்கும் காலத்தை நியதியினால் வரையறை செய்ய அது தொப்புள்கொடி வரை இறைகருணையால் மேலேறுகிறது. இக்காலத்தில் கலை, வித்தை, அராகம் ஆகிய அசுத்த மாயாதத்துவங்கள் செயல்படத் துவங்குகின்றன. ஆன்மாவிற்கு இம் மூன்றால் தற்போது செயல், அறிவு, விழைவு ஆகிய மூன்றும் கிடைக்கின்றன.

மேலும் சாத்வீகம், இராட்சதம், தாமசம் ஆகிய முக்குணங் களும் ஆன்மாவிற்கு வந்து சேருகின்றன. இதன்பின் இதய தானத் திற்கு ஆன்மா மேலெழுகின்றது. (உறக்கநிலை) இங்கு ஆன்மா சித்தம் என்ற கருவியுடன் இணைகின்றது. மெல்ல கண்டமாகிய கழுத்துப் பகுதிக்கு (கனவு) ஆன்மா இறை கருணையால் மேலேறுகின்றது. சுவை, ஒளி, ஊறு, நாற்றம், ஓசை என்னும் ஐந்தையும், வாக்கு, கால், கை, எருவாய், கருவாய் ஆகிய தொழில் கருவிகள் ஐந்தையும், மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் ஆகிய அகக்கருவிகள் நான்கையும் பிராணன் முதலான காற்றுக்கள் பத்தையும், புருடனையும் இறைவன் கூட்டுகின்றான்.

இந்நாள் தொட்டு நல்வினை தீவினைப் பயனாகிய இன்ப துன்பங்களைச் சொப்பனத்திலும் கண்டு அனுபவிக்க வேண்டிய நிலையை ஆன்மா பெறுகின்றது.

இதற்கு மேல் நனவு நிலை ஆன்மாவிற்கு வாய்க்கின்றது. இதற்கான இடம் நெற்றி. இது அரசவை போன்றது. இங்கு ஆன்மாவைக் கேவல நிலையில் பொருந்தவிடாமல் முப்பத்தைந்து கருவிகளுடன் கூட்டி ஞானவீட்டை அடைய வைக்க வேண்டியது இறைகடனாகின்றது.

ஆணவமலத்தின் சாயல் கூட இங்கு பட்டுவிடாது. இருளை நீக்கும் விளக்கினைப்போல ஒளியை ஆன்மாவிற்குத்தருகிறான் இறைவன். முன் செய்த வினைகளுக்கு ஈடாக ஐம்புலன்களின் வழியாய் உலகியல் பொருள்களை நுகரச் செய்கின்றான் இறைவன். இவ்வாறு உயிரைத் தொழிற்படுத்தும் இறைவனுக்கு நன்றி.

போற்றி 8- வினைக்கு ஏற்பத் தொழில்

தணியாத வேட்கையால் ஏற்படும் பசித்துன்பத்தைப் போக்க ஆன்மாக்கள் யாவும் தம்மால் ஆன தொழில்களைச் செய்து வயிற்றுப் பசியைப் போக்கத் தொடங்குகின்றன. பசியைப் போக்கும் இத்தன்மையால் ஏற்படும் தற்கால வினை, முற்கால வினை, எதிர்கால வினை ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப இறைவன் வினைக்கணக்கினைப் பட்டோலையில் தீட்டுகின்றான். அக் கருணைக்கு நன்றி.

போற்றி-9. மறக்கருணை

இறைவன் தீட்டிய பட்டோலைக் கணக்கு மனித உயிர்களுக்கு மட்டும் இல்லாமல் உலகில் பிறந்த எல்லா உயிர்களுக்கும் எழுதப்படுகிறது. நல்வினை, தீவினை இவற்றின் அனுபவகாலம் முடிந்தபிறகு ஆன்மா உடலில் இருந்துப் பிரியக் கூடிய நிலையை ஆண்டவன் உண்டாக்குவான்.

நல்வினை செய்த ஆன்மாக்களுக்கு நல்ல நிலையில் கணக்கு எழுதப்பட்டிருக்கும். திருமால், பிரமன், இந்திரன் ஆகிய பதவிகளை அவ்வான்மாக்கள் பெற்றுத் திகழும்.

தீவினை செய்த ஆன்மாக்களை எமதூதர்கள் விரைவில் பற்றிச் சென்று எமன் முன் நிறுத்துவார்கள். எமனும் இவ்வான் மாக்களுக்கு, "இன்னும் பிறவாமை வாய்க்க வில்லையா?"

எனக் கேட்டுத் தன் தூதர்களிடம் இவர்களின் வினைகளுக்கு ஏற்ப தண்டனைகளை வழங்கச் சொல்லுவான். செக்கில் இட்டு ஆன்மாக்களை ஆட்டுதல், தீயிலிட்டு ஆன்மாக்களை எரித்தல், நெருப்புத் தூணை ஆன்மாக்களை விட்டுத் தழுவச் சொல்லுதல், நீண்ட இரும்பு ஊசியைக் காய்ச்சிக் காதின் வழி செலுத்துதல், நாக்கை அறுத்தல், அவைகளின் தசையை அவைகளே உண்ணுமாறு செய்தல், நரகத்தில் ஆழ்த்துதல் போன்ற தண்டனைகள் ஆன்மா செய்த தீவினைகளின் அளவிற்கு ஏற்ப எம தூதர்களால் அளிக்கப்படுகிறது.

இத்தண்டனைகள் ஆன்மாவிற்குக் கடும் துன்பத்தைத் தந்தாலும், அவை அருள் நோக்கத்துடன் செய்யப்படுகின்றன என்று கொள்ள வேண்டும். இதுவே இறைவனின் மறம் சார்ந்த கருணை ஆகும்.

மருத்துவரிடம் தன் பிள்ளைக்கு நோய் வந்தால் பெற்றோர் சென்று காட்டுகின்றனர். மருத்துவர்குழந்தைகளைச் சோதித்துத் தக்க மருத்துவம் பார்க்கிறார். கத்தியால் சில வேளைகளில் கீறுகிறார். நெருப்பால் சுடுகிறார். படலத்தைக் கிழிக்கிறார். இவ்வாறு செய்வதெல்லாம் நோய் போவதற்கு என்று அமைதி கொண்டு நோய் தீர்ந்ததும் மருத்துவருக்கு நிதியளித்துப் பெற்றோர் போற்றுவர். இதுபோன்றே ஆண்டவன் பல பிறவிகளை அளித்து, மேன்மைபெறாத ஆன்மாக்களைத் துன்பக் கடலில் வீழ்த்தி அவற்றின் வினைப்பயன்களைக் கழிக்கவே தண்டனைகளைத் தருகின்றான் என்று கொள்ளவேண்டும்.

மனுநீதிச் சோழனின் மகன் தேரில் செல்லும்போது கன்று ஒன்றின் மீது தேர்ச்சக்கரத்தை மோதிக் கொன்றுவிடுகிறான். அவ்வினை, தன் மகனிடத்தில் வந்து சேராமல் இருக்க மனுநீதிச் சோழன் அன்றைக்கே தன்மகனைத் தேர்ச்சக்கரத்தில் இட்டுக் கொன்றுவிடுகின்றான். அதுபோன்றே இந்த நரக தண்டனைகளும். ஆன்மாவின் வினைப்பயன்களை அறுக்க ஆண்டவனால் மறக் கருணையாக இந்தத் தண்டனைகள் வழங்கப் பெறுகின்றன. இந்த மறக் கருணையைத் தந்த வள்ளலைப் போற்றுவோம்.

போற்றி.10, இருவினை ஒப்புநிலை

இறைவன் எல்லா ஆன்மாக்களையும் தீவினைகள் செய்யா வண்ணம் காக்கின்றான். அவற்றின் தீவினைகளைத் துடைத்து நல்வழிப்படுத்துகிறான். தனக்குவமை இல்லா இறைவன் ஆன்மாக்களைமாறிமாறிப்பிறக்கவைத்து அவற்றின் அல்லவை போக்கி நல்லவைகளின்படி நடக்க வைக்கிறான். நரகத்தில் இடர்படாமல் ஆன்மாக்களைக் காத்து நல்ல ஆன்மாக்களாக அவற்றைத் திருத்துகிறான் இறைவன்.

நல்வினைப்பயன் காரணத்தால் ஆன்மாக்கள் இறையடி யார்களை இறைவனாகவே காணும். அவர்கள் ஏவிய தொண்டுகளைச் செய்யும். குருவருள் பெற்று உய்யும்.

இந்நிலைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டுச் சொல்லலாம். மலர் இன்று தொடங்கி இன்றே மலருவதில்லை. மொட்டாய்த் தோன்றி, அரும்பாகி, போதாகி மலர்வதைப்போலப் படிப் படியாக ஆன்மாக்களை நல்லன பக்கத்தில் நிறுத்தி அவற்றை ஆண்டவன் பக்குவப்படுத்துகிறான். பற்பல பிறவிகளை எடுக்க வைக்கின்றான். ஒவ்வொரு பிறவியிலும் நல்வினை, தீவினை எழும்போது அவற்றில் பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்கள் இருவினைகளையும் சமத்தன்மையில் ஏற்கின்றன. இதனால் இருவினை ஒப்பும், மலங்களின் நீக்கமும் ஆன்மாவிற்குக் கிடைப்பதாகின்றது. இதற்குப் பின் வீடுபேறு கிடைக்க வேண்டிக் காலம் பார்த்து ஆன்மா நிற்கின்றது. இவ்வான்மா விடத்தில் தன் அருளைச் சக்தியாக இறைவன் பதிய வைக்கின்றான். இவ்வருளுக்குப் போற்றிகள்.

போற்றி-11. மூவகை உயிர்களுக்கும் அருளல்

விஞ்ஞானகலர் (ஒருமலம் உடைய ஆன்மா) பிரளயாகலர் (இருமலங்கள் உடைய ஆன்மா), சகலர் (மும்மலங்களைப்பெற்ற ஆன்மா) ஆகிய முந்நிலைகளை ஆன்மா பெற்றுள்ளது. இவற்றில் விஞ்ஞானகலருக்கு, இறைவன் உள்நின்று ஆணவத்தை அறுத்து இறைவன் அருவ நிலையில் நின்று அருள்புரிகின்றான். பிரளயகலருக்கு மானும் மழுவும் ஏந்தி, முக்கண்களுடன்

விளங்கி, திருவடிகளைக் காட்டி இருமலங்களையும் நீக்கி ஆண்டவன் அருள் சுரக்கின்றான். சகலருக்கு குருவடிவமாக எழுந்து மும்மலங்களைத் தீர்த்து அருளுகின்றான்.

மன்றில் ஆடுகின்ற திருத்தொழில் இறைவனின் தொழிலாகும். நீலமணியைத் தன் கழுத்தில் அழகாகக் கொண்டு விளங்குபவன் அவன். பச்சை நிறத்தவளான சக்தியைத் தன் பாதியாகக் கொண்டவன் அவன். பவளத்திருச்சடையில் கங்கை நதியையும், மதியையும், எருக்கம் மாலையையும் கொண்டவன் இறைவன். அச்சமின்றி ஆடுகின்ற பாம்பினை அணியாகக் கொண்டவன் அவன். நெற்றியில் நெருப்பாலாகிய நெடுங்கண்ணை உடையவன் அவன். ஒரு கையில் உடுக்கையையும், ஒரு கையில் தீயையும் உடைய இறைவன் தனக்கு ஆடையாகப் புலித்தோலை அணிந்து இருக்கின்றான். இவ்வாடையின் மீது பாம்பு கச்சையாகிக் கிடக்கின்றது. வீட்டின்பத்தை அருளுகின்ற திருவடிகள், வீரக்கழல், சிலம்பு என்று பல அணிகளை அணிந்து கொண்ட அவன் தற்போது எம்பொருட்டு குருவாக வந்து தோன்றியுள்ளான். ஒரு நாமம் இல்லாத இறைவன் மறைஞான சம்பந்தன் எனப் பெயர் கொண்டு எனக்குக் குருவாக விளங்குகின்றான். உயிர்களின் இயல்பான உண்ணுதல், உறங்குதல், பயப்படுதல், இன்புறுதல் ஆகிய இயல்புகளைக் கொண்டு மானிடப் பிறவிக்குள் தானும் ஒருவனாகவே இருந்து ஒத்து ஒழுகும் குருவின் பண்பினைப் போற்றுகின்றோம்.

போற்றி.12. ஞான ஆசிரியரின் அருள் திறம்

ஞானாசிரியரான மறைஞானசம்பந்தர் எமக்கு ஆறு சமயங்களின் கொள்கைகளையும் அறிவித்தார். அச்சமயங்களின் கொள்கைகளில் உள்ள குறைகளையும் எடுத்துரைத்தார். எம்முடைய சித்தத்தில் தெளிவை உண்டாக்கினார். சைவ நெறியில் எம்மை நிற்க வைத்து, சமய தீட்சை தந்தருளினார்.

அருள்கண் கொண்டு நயன தீட்சை நல்கினார். கொடிய பிறப்பினால் ஏற்பட்ட இரு வினைகளையும் களைந்து தம்முடைய திருக்கரங்களை எம் தலை மீது வைத்து அருள்

செய்தார். எம்முடைய கல் போன்ற நெஞ்சத்தை உருகுமாறு செய்து பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருள்களின் இயல்புகளை விரித்தோதினார்.

கதிரவன்தோன்றியவுடனே அடங்கி ஒழியும் இருளின்தன்மை போல, எம்மைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் ஆணவம் என்னும் மூலமலத்தை நீக்கித் தொடர்ந்து அது பற்றாமல் இருக்குமாறு செய்த அக்குருவின் செயல்களுக்குப் போற்றிகள்.

போற்றி-13, ஆன்மாவின் உடனாகவே நிற்கும் தன்மை

சரியை, கிரியை, யோகம் என்ற மூன்று நிலைகளில் நிற்கும் ஆன்மாக்கள் நான்காம் நிலையான ஞானநிலையை அடைய வேண்டும். இந்நிலையை இறைவன் தந்து ஆன்மாவிற்கு உதவி செய்கின்றான். இந்த ஞானநிலையை அடைந்தவர்கள் இந்நிலையை அடைவதற்கு முன்னிருந்த நிலையை எண்ணி வெட்கம் கொள்ளுவார்கள். ஏனெனில் அந்த அளவிற்கு ஞானநிலை என்பது முற்றிலும் உயர்ந்ததாகும்.

அந்த ஞானநிலையை எனக்கு எம் ஆசிரியர் தந்து அருளினார். திருமால், பிரம்மன், வானோர் ஆகிய யாருக்கும் எட்டாத இறைபரம்பருள் என்னுடன் உடன் உறைந்து என்னை வழிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கக் குரு என் தலைமீது தன் திருவடிகளைச் சூட்டிய பெருமையே காரணம் ஆகும்.

தான் வேறு நான் வேறு என்று தொடக்க காலத்தில் ஒருவரை ஒருவர் பிரிந்திருந்தது போலத் தோன்றியது. இடைக்காலத்தில் இணைப்பு ஏற்பட்டதாகவும் உணர்கிறோம். ஆனால் கேவலம், சகலம், சுத்தம் ஆகிய முந்நிலைகளிலும் விலகாமலும், எனக்குத் தெரியாமல் மறைவாகவும் என்னோடு இறைகருணை கலந்தே நின்றுள்ளது. இந்த இறைகருணைத் திறத்தை வெளிப்படுத்திய மறைஞானசம்பந்த குருவிற்குப் போற்றிகள்.

போற்றி-14 சிவப்பேறு

குருவானவர் தனது அருட்திறத்தால் தன்னை உணர்த்தி, அவரின் திருவடிகளில் பிரியாமல் கிடக்கின்ற ஆன்மாவாகிய

என்னையும் உணர்த்தினார். மின்னல் போன்று அழிந்து போகின்ற யாக்கை நிலையையும், அதில் பொருந்திய குண மயக்கங்களையும் எனக்கு அவர் போதித்தார். ஆன்மாவிற்கு அறிதல் கருவிகளாய் உதவுகின்ற கலாதத்துவம் (கலை), கால தத்துவம் (காலம்) முதலியன கேவல நிலையில் இல்லாத நிலையை எனக்கு அவர் எடுத்துரைத்தார். பின் ஏற்படும் சகலநிலையில் இந்தக் கருவிகள் எனக்குக் கிடைத்ததையும் அறிவித்தார். இந்நிலையில் திருவருளை விட்டு எம்மறிவு செல்லாமல் காத்து அருளும் சிவபரம்பொருளின் செயல்களுக்குப் போற்றிகள்.

நிறைவு -15. ஞானாசிரியரின் அருட்திறம்

ஆன்மாவும் இறைவனும் ஒன்று என்ற கொள்கையுடைவர் உலகில் பரந்து திரிகின்றனர். இவர்கள் ஏகான்மவாதிகள் எனப்படுவர். இவர்களின் கொள்கை பிரம்மத்தைப் போலவே தமக்கு விகாரமில்லை என்பதாகும். இதனை முன்வைத்து அனைத்துச் சமயங்களையும் பொய் என்று இவர்கள் கூறுவார்கள். இச்சமயங்களை விட்டு நாம் நீங்கினோம் என்று அவர்கள் பெருமை கொள்ளுவார்கள். சைவ சிந்தாந்த நெறியைச் சேர்தல் கூடாது என்று அவர்கள் மறுத்துரைப்பார்கள். இவர்களின் இருள் நெறிக்குள் செல்லாமல் தடுத்துச் சைவ நெறிப்படுத்தி, இறைவன் தானே பேரொளி என்பதை எடுத்துக் காட்டி எனக்கு என் குரு தக்க வழி காட்டினார்.

மற்றொரு பிரிவினர் சிவசமயவாதிகள் ஆவர். இவர்கள்தாமே சிவம் என்ற கொள்கையை உடையவர்கள். இவர்களுடன் இந்த ஆன்மா சேர்ந்துவிடாதபடி இறைவன் தடுத்து ஆட்கொண்டார். இது தான் முக்தி நிலை என்று தெளிவாக அறிவுறுத்தினார். அழிவில்லாத பேரின்ப வீட்டினை அனுபவிக்கும்படி திருவடி மலர்களில் ஆட்படுத்தினார். தனது பேரறிவிற்குள் சிற்றறிவு அடங்கும்படி அருள் செய்தார். ஆனந்தப் பெருங்கடலில் திளைக்கச் செய்தார். ஆன்மா மலங்களின் வயப்பட்டுக் கிடந்த நிலையிலும் என்னை விட்டு நீங்காத இறைபரம்பொருளின் அருள் திறத்திற்குப் போற்றிகள் பாடுவேன்.

வாழ்த்து

தில்லை நகருக்கு எம்முடைய போற்றிகள். அங்கு எழுந்தருளியுள்ள சிவபோகத்திற்கு எம்முடைய போற்றிகள். மெய்ஞ்ஞான புண்ணிய நூல்களுக்குப் போற்றிகள். கொடிய பாச பந்தங்களை விட்டுவிட எனக்கு வேறாய் என்னுள் நின்று அருளிய மறைஞான சம்பந்த முனிவரின் திருவடிகளுக்குப் போற்றிகள்.

நூலைப் பற்றிய பதிப்பு வரலாறு.

இந்நூலுக்குத் தெளிவுரையை சி.சு. மணி அவர்கள் மெய்கண்ட நூல்கள் ஏழு என்ற தொகுப்பு நூலுள் (1993) தந்துள்ளார். சித்தாந்த அட்டகம் என்ற தொகுப்பில் (1995) கு. வைத்தியநாதன் அவர்கள் இந்நூலுக்கு உரை வழங்கியுள்ளார். முனைவர் பழ.முத்தப்பன் அவர்கள் எழுதியுள்ள சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் என்ற சாத்திரத் தொகுப்பு நூலுள் (2009) இந்நூலுக்கு உரை வழங்கப்பெற்றுள்ளது. இவை தற்காலத்தில் கிடைக்கும் பதிப்புகள் ஆகும்.

நூலைப் பற்றிய அறிஞர்கள் பார்வை

போற்றிப் பஃறொடை வெண்பா என்ற இந்த நூலின் சிறப்பு களைப் பல சிந்தாந்த அறிஞர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

“வெண்பா யாப்பில் பல அடிகளால் எழுதப்படும் நூல் பஃறொடை வெண்பா என்று பெயர் பெறும். ஆசிரியர் தமது குருவாக விளங்கிய மறைஞான சம்பந்தரைச் சிவ பரம் பொருளாக எண்ணிப் பாராட்டிப் போற்றுவதனால் இந்த நூல் போற்றிப் பஃறொடை என்னும் பெயர்பெற்றது” என்று இந்நூல் பற்றிக் கருத்துரைக்கிறார் சி.சு.மணி (மெய்கண்ட நூல் களுள் ஏழு.ப. 57)

“ஞானாசிரியரைச் சிறப்பிப்பது. பஃறொடை வெண்பா அமைப்பில் தொண்ணூற்று ஐந்து கண்ணிகளில் சைவ சித்தாந்த செய்திகளைத் தருவது. குறிப்பாக ஆன்மா அடைகின்ற

திருவருட் பயன்

துன்பங்களைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டுவது. அத்துன்பங்களை நீக்கிச் சிவப்பேறு அளித்திட இறைவன் ஞானாசிரியனாக எழுந்தருளுவதைச் சிறப்பாகப் பேசுவது'' என்று இதன் சிறப்பினை எடுத்துரைக்கிறார் பழ. 'முத்தப்பன் (சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள். ப.1009)

நூலில் உள்ள சிறப்பான 100 பாடல்வரிகள்

போற்றி-1

-மாமணி சூழ்

மன்றுள் நிறைந்து பிறவி வழக்கறுக்க

நின்ற நிருத்தநிலை போற்றி

(பொருள்) மாமணிசூழ் மன்று என்பது சிதம்பரத்தைக் குறிப்பது. அந்த மன்றத்தில் நடராசமூர்த்தியாக இறைவன் ஆடல் கொண்டருளுகின்றான். ஆடுவதே அவன் தொழில். பிறவிகளின் வினைப்பயன்களை அறுக்க நிற்கும் அவனின் நிலையைப் போற்றுவோம்.

போற்றி.2.

பல்லுயிர் வெவ்வேறு படைத்தும் அவை காத்தும்

எல்லை இளைப்பொழிய விட்டுவைத்தும்- தொல்லை யுறும்

அந்தம் அடி நடு என்று எண்ண அளவிறந்து

வந்த பெரிய வழி போற்றி

இறைவன் ஐந்தொழில்களை இயற்றுகின்றான். படைத்தல், காத்தல், இளைப்பொழித்தல் எனும் அழித்தல் (தன்னுள் ஒடுக்குதல்) ஆகிய தொழில்களை இறைவன்தன்தொழில்களாக ஆற்றுகின்றான். மறைத்தல், அருளல் ஆகியன முறையே காத்தல், இளைப்பொழித்தல் ஆகியவற்றில் அடங்கி விடுகின்றன. முதல், நடு, இறுதி அற்ற நிலை பெற்றவன் இறைவன். அவனின் வழி எண்ணுதற்கு அரிய பெரிய வழி. அதனைப் போற்றுவோம்.

போற்றி-3.

-ஞானத்தின்

கண்ணை மறைத்த கடியதொழில் ஆணவத்தால்
எண்ணும் செயல்மாண்ட எவ்வுயிர்க்கும் - உள்நாடி
கட்புலனால் காணார்தம் கைக்கொடுத்த கோலேபோல்
பொற்புடைய மாயைப் புணர்ப்பின்கண்-முற்பால்
தனுகரணமும் புவனமும் தந்து அவற்றால்
மனமுதலால் வந்த விகாரத்தால் வினையிரண்டும்
காட்டி அதனால் பிறப்பாக்கிக் கைக்கொண்டு
மீட்டறிவு காட்டும் வினை போற்றி

(பொருள்) ஆணவம் என்பது ஆன்மாக்களின் ஞானத்தை மறைத்து நிற்கின்றது. பார்வைக் குறை உடையவர்களுக்கு அவர்களின் கைக்குக் கோல் கொடுத்து உதவுவதைப்போல ஆன்மாக்களுக்கு இறையருள் ஆணவத்தில் இருந்து நீங்க மாயை கூட்டுவிக்கப்படுகிறது. உடல், கருவி, உலகு, நுகர்ச்சிப் பொருள்கள் ஆகியவற்றை ஆன்மா அனுபவிக்கத் தந்து, நல்வினை, தீவினைப் பயன்களில் பொருந்தி, அதனால் கிடைக்கும் வினைப்பயனை நுகர்வதற்காகப் பல பிறவிகளை அளித்து மலநீக்கத்தைச் செய்து, பக்குவம் பெற்ற உயிர்களுக்குப் பேரின்பத்தைத் தரும் இறைவனின் கருணைக்குப் போற்றிகள்.

போற்றி 4.

பொற்புடைய தந்தையாய்ப் போகத்துள்- கற்பமாய்
புல்லில் பணிபோல் புகுத்தி

(பொருள்) தந்தையும் தாயும் சிற்றின்ப போகத்தில்திளைக்கும் போது புல்லின் பணித்துளி போன்ற தந்தையின் விந்து தாயின் கார்ப்பப்பையில் போய் தங்கி உயிரை உண்டாக்குகின்றது.

காயக் கருக்குழியில் காத்திருந்தும் காமியத்து
ஏயக் கைக் கால் முதலாம் எவ்வுறுப்பும்- ஆசறவே
செய்து திருத்திப்பின்பு யோகிருத்தி முன்புக்க
ஐயவழியே கொண்டு அணைகின்ற பொய்யாத

திருவருட் பயன்

வல்லபமே போற்றி

(பொருள்) காயக் கருகுழியில் ஆன்மா காத்துக்கிடக்கின்றது. அவ்வான்மாவிற்குக் கைகள் கால்கள் போன்றவற்றைத் தந்து அழகாகத் திருத்துகிறான் இறைவன். யோகநிலையில் நிற்பதைப் போன்று ஆன்மா கைகளைக் குவித்து வெளியில் வரக் காத்துக்கிடக்கின்றது. ஆன்மா உடலுடன் வெளிவரும் பாதை தாயின் உடலில் உள்ள சிறு பாதையாகும். இந்தப் பாதையைப் பெரிதாக்கி ஆன்மாவை உடலுடன் வெளிவரச் செய்கின்ற வல்லபத்திற்காக இறைவனைப் போற்றுவோம்.

போற்றி -5

அக்காலம் தன்னில் பசியை அறிவித்து அழுவித்து
உக்கு ஆவி சோரத் தாய் உள்நடுங்கி- மிக்கு ஓங்கும்
சிந்தை உருக முலை உருகும் தீம்சுவைப் பால்
வந்து மடுப்பக் கண்டு வாழ்ந்து இருப்ப- பந்தித்த
பாசக்கயிற்றால் பல் உயிரும் பாலிக்க
நேசத்தை வைத்த நெறி போற்றி

குழந்தை வெளிவந்த பின்பு இறைவன் பசியை அறிவிக் கிறான். இந்தப் பசிகாரணமாகக் குழந்தையை அழச்செய்கிறான். குழந்தை அழுதவுடன் அதனைக் கண்ட தாய் பதறுகிறாள். தன் உள்ளமும், உடலும் நடுங்க தன் மார்பில் ஒழுகும் இனியபாலை அந்தக் குழந்தைக்கு அளிக்கிறாள். பாசத்தின் முதல் கயிறு இது தான். தாய்ப்பாசம் என்ற பாசத்தின் முதல் முனையை ஆன்மா இவ்வகையில் பற்றுகின்றது.

போற்றி- 6

ஆசற்ற

பாளைப் பதம் பதத்தும் பாலனாம் அப்பதத்தும்
நாளுக்கு நாள் சகல ஞானத்து- மூள்வித்துக்
கொண்டான் ஆளக் கருவி கொடுத்து ஒக்க நின்று
பண்டாரியான படி போற்றி

குழந்தைப் பருவம் பாளைப் பருவம் ஆகும். அந்தப் பருவத்திலும் பாலன் என்ற இளைஞன் பருவத்திலும், வாலிபனாக விளங்கும் பருவத்திலும் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப ஆண்டவன் அறிவு, மன, உடல் வளர்ச்சிகளைத் தந்து நிற்கிறான். ஆன்மாவின் உடனாக நின்று இந்த வளர்ச்சிகளைத் தந்த பண்டாரியான இறைவனைப் போற்றுவோம்.

போற்றி-7

ஒங்கு நுதலாகிய ஓலக்க மண்டபத்தில்
 போங்கருவி எல்லாம் புகுந்தீண்டி- நீங்காத
 முன்னை மலத்து இருள் உள்முடா வகையகத்துள்
 துன்னும் இருள் நீக்கும் சுடரே போல் அந்நிலையே
 குக்கம் சுடர் உருவில் பெய்துதொழிற்குரியர்
 ஆக்கிப் பணித்த அறம் போற்றி

ஆன்மா உயிர்ப்படக்கம், பேருறக்கம், உறக்கம், கனவு, நனவு ஆகிய ஐந்து படிநிலைகளைக் கடந்து நெற்றி என்னும் திருவோலக்க மண்டபத்திற்கு (அரசவை) வந்து சேருகின்றது. அங்கு நீங்காத ஆணவமலத்தின் இருள்வந்து சேராதபடி இருளை நீக்குகின்ற விளக்கினைப்போல ஒளியை இறைவன் ஊட்டுகின்றான். முன் செய்த வினைகளுக்கு ஈடாக ஐம்புலன்களின் வழியாய் உலகியல் பொருள்களை நுகரச் செய்கின்றான். இவ்வாறு உயிரைத் தொழிற்படுத்தும் இறைவனுக்கு எமது போற்றிகள்.

போற்றி -8

உண்டி பொருட்டால் ஒரு கால் அவியாது
 மண்டி எரியும் பெருந்தீ மாற்றுதற்குத் -திண்திறல்சேர்
 வல்லார்கள் வல்லவகையால் தொழில் புரிதல்
 எல்லாம் உடனே ஒருங்கிசைத்து- சொல்காலை
 முட்டாமல் செய்வினைக்கும் முன்செய்வினைக்கும் செலவு
 பட்டோலை தீட்டும்படி போற்றி

திருவருட் பயன்

பசியே ஆன்மாக்களைத் தொழில்பட வைக்கின்றது. பசி ஒன்றே ஒவ்வொரு ஆன்மாவையும் ஒவ்வொரு தொழில் செய்ய வைக்கின்றது. தொழில் வல்லார்கள் தொழில் வல்லவகையில் தொழில் செய்வது எதற்காக? பசியைத் தணிப்பதற்காகத்தான். அந்தப் பசி காரணமாகச் செய்யும் தொழில்களின் அடிப் படையில் வினைகள் ஆன்மாவைப் பற்றுகின்றன. இவ்வினைகளையும் அவற்றின் பயன்களையும், முன் செய்த வினைகளையும் வினைப்பயன்களையும் இறைவன் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அவற்றைப் போக்கும் பட்டோலை ஒன்றை எல்லா உயிர்க்கும் தீட்டுகின்றான்.

போற்றி-9

இந்நிலைமை மானுடர்க்கேஅன்றி எண்ணிலா
மன்னுயிர்க்கும் இந்த வழக்கேயாய்.

பட்டோலை தீட்டும் இறைவனின் முறைமை மானிடர்க்கு மட்டும் இல்லாமல் உலகில் பிறந்த அனைத்து உயிர்களுக்கும் எழுதப்படுகின்றது. இதன் அடிப்படையில் பிறவாமை, பிறவி, நரகத் துயரம் ஆகியன நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

போற்றி -10

இன்னவகையால் இருவினைக்கண் நின்றருத்தி
முன்னை முதலென்ன முதலில்லோன் - நல்வினைக்கண்
எல்லா உலகும் எடுப்புண்டு எடுப்புண்டு
செல்காலம் பின் நரகம் சேராமே நல்லநெறி
எய்துவதோர் காலந்தான் அன்பரைக் கண்டின்புறுதல்
உய்யும் நெறி சிறிதே உண்டாக்கி

ஆன்மாக்களைக் கட்டற்ற நிலைக்குக் கொண்டுவர நல்வினை, தீவினை ஆகிய இரண்டின் கண் நிறுத்தி, பல பிறவிகளைத் தந்து இறைவன் நரகம் சேராமே காத்திடுவான். நல்வினையின் தொடர்பால் சிவனடியார்களைச் சிவமாகவே

கண்டுணரும் நிலை ஆன்மாக்களுக்குக் கிடைக்கும். மேலும் சிவனடியார்கள் ஏவிய பணிகளை முட்டின்றி ஆன்மாக்கள் செய்து முடிக்கும்.

போற்றி-11

அன்னவனுக்கு

ஆதிசுணமாதலினால் ஆடும் திருத்தொழிலும்

சோதி மணிமிடற்றுச் சுந்தரமும்- பாதியாம்

பச்சையிடமும் பவளத்திருச்சடைமேல்

வைச்ச நதியும் மதிக்கொழுந்தும்-அச்சமற

ஆடும் அரவும் அழகால் திருநுதல்மேல்

நீடுருவ வன்னி நெடுங்கண்ணும்- கேடுஇல்லயம்

கூட்டும் தமருகமும் கொலளரியகலும்

பூட்டரவக் கச்சும் புலியதளும் வீட்டின்ப

வெள்ளத்தழுத்தி விழும்தாளினும் அடியார்

உள்ளத்திலும் பிரியா ஒண் சிலம்பும்- கள்ளவினை

வென்று பிறப்பறுக்கச் சாத்திய வீரக்கழலும்

ஒன்றும் உருத்தோன்றாமல் உள்ளடக்கி என்றும்

இறவாத இன்பத்து எமையிருத்த வேண்டிப்

பிறவா முதல்வன் பிறந்து நறவாருந்

தாருலாவும் புயத்துச் சம்பந்தநாதனென்று

பேரிலா நாதன் ஒரு பேர்புனைந்து

(பொருள்) இறைவன் ஆடுவதைத் தன் தொழிலாகக் கொண்டுள்ளான். அவன் கழுத்து நீலமணி கொண்டு அழகாக உள்ளது. தன் பாதியில் சக்தியை அவன் கொண்டுள்ளான். அவனின் திருச்சடைமீது கங்கைஆறு, நிலவு, எருக்கம் மாலைக் கொழுந்து ஆகியன விளங்குகின்றன. அவனின் மேனியில் பாம்பு ஆடும். அவனின் நெற்றியில் நெருப்பை உமிழும்

நெடிய கண் உள்ளது. ஒரு கையில் ஒலிக்கும் தமருகத்தையும், மற்றொரு கையில் எரியைக் கொண்டுள்ள அகலையும் அவன் கொண்டிருக்கிறான். அவனின் ஆடை புலித்தோல் ஆடையாகும். அவன் இடைக்கச்சு பாம்பாகும். வீட்டின்ப வெள்ளத்தில் ஆன்மாக்களை அழுத்தும் தாள் இறைவனுடையது ஆகும். அடியார் உள்ளத்தில் நீங்கா ஒண்சிலம்பினை அவன் அணிந்துள்ளான். பிறப்பறுக்க வீரக்கழலை அவன் சாத்தி யுள்ளான். இந்த அழகான எழில் தோற்றத்தை மறைத்துக் கொண்டு பெயரே இல்லாத இறைவன் மறைஞானசம்பந்தன் என்ற பெயருடன் பிறவியில்லாத இறைவன் மானிடப் பிறவியாகப் பிறந்து என்னை உய்விக்க வந்துள்ளான்.

போற்றி. 13

செய்யும் சரியை திகழ் கிரியா யோகத்தால்

எய்தும்சீர் முக்திபதம் எய்துவித்து-மெய்யன்பால்

காணத் தருவார்கள் கண்டால் தமைப்பின்பு

நாணத்தகும் ஞான நன்னெறியை

(பொருள்) சரியை, கிரியை, யோகம் ஆகிய நெறிகளில் நின்றவர்கள் அதன்பின்னர் ஞான நெறியை இறையருளால் அடைகின்றனர். ஞானநெறியைப் பெற்றவர்கள் இந்நெறிக்கு வந்த பின்பு தன் முன்னிலைகளை எண்ணி வெட்கம் கொள்ளுவார்களாம்.

போற்றி-14

தன்னைத் தெரிவித்துத் தன்தாளில் உட்கிடந்த

என்னைத் தெரிவித்த எல்லை

குரு முதலில் ஆன்மாவிற்ருத் தன்னை அறிவிக்கிறார். பின்பு அவர் தாளில் பிரியாமல் ஞானவழிக்காகக் காத்துக்கிடக்கும் ஆன்மாவிற்ரு அதன் தன்மையைத் தெரிவிக்கிறார். இதுவே குருவின் ஒப்பற்ற செயல் ஆகும்.

நிறைவு

மிக்கோங்கும்

ஆனந்த மாக்கடலில் ஆரா அமுதளித்துத்

தான்வந்து செய்யும் தகுதியினால் -ஊன்உயிர்தான்

முன் கண்ட காலத்தும் நீங்காத முன்னோனை

என் கொண்டு போற்றிசைப்பேன் யான்

(பொருள்) ஆனந்த மாக்கடலில் ஆரா அமுதத்தை அளித்து எனக்குப் பேரின்ப நிலை கிடைக்க குருவருள் துணை நின்றது. என் முன் நிலைகளான மலங்களுடன் கட்டுண்ட நிலையிலும் என்னை நீங்காத அவரின் திறத்தையும், பேரின்ப நிலை வாய்க்கப்பெற்ற இந்நிலையிலும் நீங்காத அவரின் திறத்தையும் எவ்வாறு போற்றுவது.

★ ★ ★

தொழில்
60

001444

ISBN 978-93-83869-74-9

